AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev

Volkomen rust aan het Koreaanse front.

Tokio — Aan het front in Noord-Korea heerst momenteel bijna volkomen rust. Britse troepen melden schermutselingen met een kleine vijandelijke groep bij patrouilles aan de Tsjongtsjon.

Een woordvoerder van het eerste corps verklaarde, dat een sterke vijandelijke strijdmacht, waartegenover de Amerikanen in deze sector geplaatst zijn, zich ten noorden van de weg van Koenoeri naar Toktsjon scheen te bevinden. Zuid-Koreanen, die 1½ km. voor hun stellingen uit verkenningsacties uitvoerden, kwamen slechts sporadisch in contact met de tegenstander. De Zuid-Koreaanse zevende en achtste divisie stuitten vandaag bij aanvallen op de heuvelstellingen ten Noorden van de weg van Toktsjon naar Koenoeri nog steeds op hardnekkig verzet.

De acties van de luchtmacht bleven Vrijdag door het slechte weer beperkt.

Troepen van de Verenigde Naties in gebieden achter het front zijn gealarmeerd in verband met geruchten, dat een leger van 40.000 man Noordelijken order heeft gekregen Seoel te heroveren, zo deelde een woordvoerder van het achtste leger mede. Dit leger zou zijn samengesteld uit troepen der Noordelijken, die bij de opmars van de verbonden troepen waren achtergebleven en in de bergen een schuilplaats hadden gezocht.

INDIA STEUNT TIBET

New Delhi. — India zal de zaak van Tibet tegen communistisch China in de Verenigde Naties steunen, zo deelde een Indiase regeringsfunctionaris mede.

TIBET WENT ZICH TOT V.N.

New Delhi. — De Tibetaanse regering zal een delegatie van 3 personen naar Lake Success zenden om de behandeling van haar zaak tegen China bij te wonen, zo wordt te New Delhi vernomen.

GESNEUVELD

Patna. — Thriboem Malla, de leider van het Nepalese congres, dat tegen de minister-dynastie van de Rana's in opstand is gekomen, is overleden aan de verwondingen, die hij bij het aanvoeren van de Nationalistische aanval op Birganj had opgelopen.

GASOORLOG — Tegen rood ongedierte doet een medische hulpcolonne der V.N. met masker voor het gezicht een gasaanval met D.D.T. om alle bacillendragende insecten te doden, die de krijgsgevangenen tijdens de gevechten mochten hebben opgelopen. Dit is een van de maatregelen, die er op gericht zijn besmettelijke ziekten in de krijgsgevangenkampen te Inchon en elders te voorkomen

TOESTAND VAN KARD. MINDSZENTY

Vaticaanstad. — In een rapport, dat gepubliceerd is door het staatssecretariaat van het Vaticaan, is medegedeeld, dat kardinaal Jozef Mindszenty zijn spraak en geheugen geheel verloren heeft.

In het rapport wordt ook medegedeeld, dat de kardinaal in een kliniek te Boedapest is, waar hij onderzocht wordt door drie Russische specialisten, zulks in opdracht van Stalin. In het rapport wordt nog de mening uitgesproken, dat de Hongaarse regering een manier zocht om de Hongaarse kerkvorst een of andere mate van „vrijheid onder controle" te geven, teneinde te voorkomen, dat hij door in de gevangenis te overlijden een martelaar van de R.K. Kerk wordt.

NOG 140.000 DUITSE KRIJGSGEVANGENEN

Berlijn. — Volgens het „Berliner Taegeblatt" zouden in de Russische kampen achter het Oeralgebergte nog 140.000 Duitse krijgsgevangenen worden vastgehouden.

Het Vredescongres te Warschau aangevangen.

Praag — Vrijdag is de eerste volledige bijeenkomst van het vredescongres te Warschau gehouden. De 5000 afgevaardigden applaudiseerden een kwartier lang, toen de Franse atoomgeleerde prof. F. Joliot Curie verklaarde, dat de Amerikaanse opvatting van beschaving tot oorlog leidt.

Tot het presidium van de conferentie zijn o.a. gekozen Thomas Mann, Anna Seghers, Arnold Zweig, Pietro Nenni, Pablo Picasso, de Franse abt Boulier, mevr. Soen Jat Sen en Hewlet Johnson, de „rode deken van Canterbury". Joliot Curie drong erop aan het voor oorlogsvoorbereidingen bestede geld te gebruiken om de lijdende mensheid te helpen. Van de kosten van een maand oorlog zou de Sahara geïrrigeerd kunnen worden. Hij pleitte voor strijd tegen de tuberculose en kanker in een zelfde omvang als het onderzoek op het gebied van de atoomwapens.

Ceteka meldt uit Warschau, dat de Australische afgevaardigden naar het Congres belet zijn naar Warschau te gaan. Bij hun aankomst in Engeland zou een zinsnede in hun paspoorten zijn aangebracht, die hun het betreden van de Oosteuropese landen verbiedt. Van de 60 Braziliaanse afgevaardigden waren Donderdag vóór het begin van het congres slechts vier in Warschau, aldus Ceteka. Volgens Ceteka heeft Thomas Mann in een boodschap aan Joliot Curie zich van tevoren eens verklaard met elk besluit van het congres.

Duitslands bijdrage aan Europa's defensie opnieuw in studie genomen.

Londen — De plaatsvervangers van de Raad van het Atlantische Pact zijn Vrijdagmiddag te Londen bijeengeweest over de kwestie van de Duitse herbewapening. De voorzitter, Charles Spofford, stelde voor de kwestie van de Duitse bijdrage aan de West-Europese defensie te verdelen in:

1) het zuiver militaire aspect, dat door het militaire comité van het Atlantische Pact zal worden besproken. Het comité vergadert eind volgende week en op 27 November is er een gezamenlijke vergadering met de plaatsvervangers;

2) het administratieve en organisatorische aspect van de vorming van Duitse eenheden;

3) de politieke aspecten van het vraagstuk, waaronder de mogelijkheid van inschakeling van Europese politieke instellingen bij de kwestie van de Duitse herbewapening.

De plaatsvervangers zijn uitgegaan na de vorming van een commissie, die is samengesteld uit vertegenwoordigers van Frankrijk, Nederland, Engeland, de Verenigde Staten en Canada en die belast is met de voorbereiding van een gedetailleerde agenda en een werkprogramma over punt 2. De commissie is Vrijdagavond onmiddellijk met haar werk begonnen en zal Maandag rapport uitbrengen aan de volledige zitting van de plaatsvervangers.

Regering voor Libye.

Flushing Meadows — De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft met 50 tegen 0 stemmen bij 6 onthoudingen een resolutie van de speciale politieke commissie aangenomen, waarin verzocht wordt om de instelling van een voorlopige regering in Libye tegen 1 April 1951.

ITALIE ZAL SOMALILAND BESTUREN

Lake Success. — De trustschapsraad van de Verenigde Naties heeft Donderdag met 44 tegen 5 stemmen bij één onthouding het plan goedgekeurd om Italië voor 10 jaar het bestuur van de voormalige kolonie Somaliland op te dragen. Ethiopië, dat het plan onwettig acht, nam niet aan de stemming deel. Het Oosteuropese blok stemde tegen, Liberië onthield zich. Het plan gaat nu naar de Algemene Vergadering

EERVOLLE BENOEMING

Straatsburg. — De Franse socialistische afgevaardigde bij de Raad van Europa, Guy Mollet, heeft zijn functie van rapporteur van de commissie voor algemene zaken neergelegd. De commissie heeft eenstemmig besloten in zijn plaats de Nederlandse afgevaardigde mej. dr Marga Klompé aan te wijzen.

NIEUW BEZETTINGSSTATUUT

Londen. — Een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken heeft vandaag medegedeeld, dat een ontwerp voor een gewijzigd Duits bezettingsstatuut thans door de geallieerde Hoge Commissie is voorgelegd aan de Britse, Franse en Amerikaanse regeringen, die het moeten bekrachtigen. Men verwacht, dat binnenkort te Bonn zal worden bekendgemaakt, dat een nieuw statuut is opgesteld.

NIEMOLLER VOOR KERKRAAD.

Berlijn — Ds. Martin Niemöller, de president van de Hessische Evangelische Kerk, is Vrijdag voor een raad van 40 West- en Oost-Duitse kerkelijke leiders verschenen in een „berechting door gelijken". De conferentie, die onder voorzitterschap stond van Otto Dibelius, de evangelische bisschop van Berrlijn en Brandenburg, werd met gesloten deuren gehouden. Zij werd bijeengeroepen op initiatief van enige West-Duitse bisschoppen, die verklaren, dat Niemöllers heftig verzet tegen een eventuele remilitarisatie van West-Duitsland een scheur in de Protestantse kerk dreigt te veroorzaken.

Recht tot het hart

— Alleen door met uiterste zorg te kiezen tussen wat men vergeleken en wat men onthouden wil, bereidt men zich een verstandige onderdom voor.

het nieuws van vandaag

De behandeling van de Begroting 1950 heeft stof tot heel -wat overweging gegeven, en wel op de eerste plaats de eindeloze gerektheid ervan. Het is niet verwonderlijk, dat waar enerzijds zo veel en zo verschillende zaken tot de competentie van de Staten behoren, en anderzijds door de spare-time arbeid van dit College de tijd tot behandeling van deze te uitgebreide materie zo beperkt is, het is nauwelijks te verwonderen, dat een gelegenheid als de begroting behandeling aangegrepen wordt, om licht over duizend en een aangelegenheden te laten schijnen.

Maar zelfs wanneer wij deze consideraties hun volle pond geven, dan zijn zij nog niet zwaar genoeg, om de weegschaal van de critiek naar de gunstige zijde te doen doorslaan. De kwesties die overhoop gehaald worden; de wijze, waarop zij behandeld worden, bestempelen veel van de eindeloze uren, die aan de Algemene beschouwingen gewijd werden als verloren tijd.

Daar is dat woord „Algemene beschouwingen". Hoeveel van de veertien redevoeringen, die door de Statenleden onder deze titel gehouden werden, verdienen deze naam? Hoeveel waren er bij, die werkelijk een „algemene beschouwing" van de toestand, van de noden van de Nederlandse Antillen tot grondslag en uitgangspunt hadden. Wij herinneren er ons slechts weinigen onder welke de eerste, die van Mr. I. C. Debrot opviel door zijn brede blik en constructief karakter.

Al te vaak waren die redevoeringen minder „Algemene beschouwingen" te noemen, dan wel verlanglijstjes, die aan de gouvernementele Sinterklaas gestuurd werden. Verlanglijstjes, die paradoxaal genoeg begonnen met dringende aansporingen tot bezuiniging, om vervolgens zoveel te vragen, dat de eerdere aansporing tot bezuiniging tot een farce gemaakt werd.

Vaak werden ook onderwerpen aangesneden en tot lange betogen over en weer gerekt, die door de betrokken personen beter onder vier ogen behandeld zouden zijn, aangezien hun publieke behandeling zo weinig interesse wekte, dat het bij tijd en wijle moeilijk was het quorum te handhaven.

Het psychologisch motief, waarom met zulk een heilige ijver alle mogelijke kwesties over hoop gehaald werden; waarom met zulk een niet te verzadigen gretigheid werd gevraagd, is natuurlijk niet ver te zoeken. De verkiezingen zijn al dichter bij dan aan de horizon. En alle ontheichte verklaringen van de Statenleden ten spijt, dat de verkiezingen niets van doen hadden met hun ijverig snuffelen in de chronique scandaleuse naar een mogelijk explosieve materie, of met hun niet te stillen dorst naar weldaden voor bepaalde eilanden of groepen, het knipoogje van ieder die zijn pappenheimers kent, toont wel dat deze heilige verzekeringen, niet zo heilig werden aanhoord als ze geuit werden.

Intussen zitten wij met het verschijnsel van een weinig effectieve begrotings behandeling. Een verschijnsel, dat heel wat ernstiger nadelen heeft dan het verlies van tijd alleen. Want wordt deze gelegenheid niet gebruikt, om met de eisen van algemeen belang exclusief voor ogen met waardevolle d.i. constructieve ideeën bij te dragen tot verbetering van het toekomstig bestuursbeleid, dan zijn begrotings debatten verloren tijd, ook al krijgt het Bestuur zijn geld. Want dan zijn de Staten meer een hindernis die het Bestuur „nemen" moet, meer een blok dat het voort moet slepen, dan een creatieve factor, die het gemist kan worden, wil het Democratisch Bestuursbeleid gezond zijn.

Begrotings-behandeling.

Curacaos "Grand Old Man" in diamanten luister

Frater Radulphus 60 jaar op Curacao

Morgen zal de Zeer Eerw. Fr. Radulphus de dag herdenken, dat hij 60 jaar geleden ,als wij dat zo mogen noemen, Curaçaoenaar werd. Een diamanten missionaris-periode is een record, dat door geen enkele mannelijke religieus in de Antillen geëvenaard werd. Bovendien onderscheidt deze periode zich niet alleen door zijn lengte maar ook door het vele en uitstekende werk dat er in verricht werd.

Als jonge man van 21 jaren begint Frater Radulphus hier zijn arbeid in het pas opgerichte Spaanse College. Er was moed en energie voor nodig, want de leerlingen beheersten de voertaal aanvankelijk beter dan de jonge leraar. Maar zijn grote aanleg voor talen helpt Frater Radulphus spoedig over alle moeilijkheden heen.

De Fraters op Curaçao waren langzaam aan ook begonnen met het volksonderwijs en zo zien we onze jubilaris in 1897 als hoofd van de St. Jozefschool te Pietermaai.

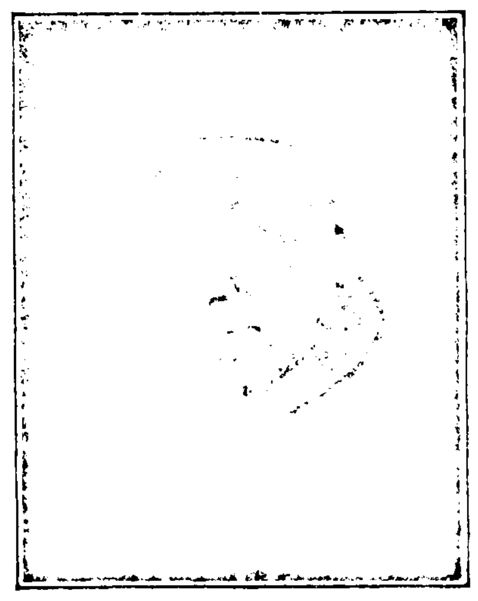
In 1903 vraagt het Spaans College om een bekwaam hoofd en Frater Radulphus, door zijn grote kennis en bestuurstalent daartoe aangewezen, keert weer naar zijn eerste standplaats terug.

Doordat de nieuwe onderwijsverordening steeds meer van de onderwijzer(es)sen ging vorderen, was een bekwame inspecteur broodnodig. Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Van Baars liet zijn oog vallen op de jubilaris. Zijn gewoon schoolleven heeft nu afgedaan en we zien Frater Radulphus de schol enbezoeken, om overal met bekwaamheid en beminnelijke tact richtinggevende leiding te schenken.

Een enkele keer heeft de Inspecteur zelfs zijn welversneden pen gebruikt om in de „Amigoe" het Biezonder Onderwijs te verdedigen tegen de aanvallen van enkele tegenstanders in onze voormalige Koloniale Raad.

Op 1 Augustus 1909 volgde Frater Radulphus de Z. E. Pater Victor Zwijsen op als Directeur van het St. Thomas College. Door de overweldigende belangstelling bij zijn zilveren kloosterjubilé in 1911 werd wel bewezen hoe geacht de nieuwe Overste toen reeds was.

Spoedig kwam er gelegenheid om nog andere talenten te tonen. In '14 kwamen er Fraters op Aruba en Bonaire, en hier zien we den jubilaris voor het eerst als architect optreden.

Frater M. Radulphus

Nu en dan moest Frater Radulphus naar deze eilanden overwippen om te zien of er volgens de tekeningen gewerkt werd. Ook de verzorging van bouwmaterialen eiste t oen ter tijd heel wat hoofdbrekens. Het spreekt van zelf dat de jubilaris ook de aangewezen persoon was voor Missieoverste.

Een jaar later zien we Frater Radulphus bezig als architectaannemer en zelfs als timmerman bij de nieuwe vleugel van het St. Thomas College. Hij heeft dit werk niet mogen voleinden, want 7 September komt hier een telegram aan, dat Frater Radulphus tot Superior-Generaal der Fraters is gekozen. De nieuwe algemene Overste las het droevig nieuws toen hij latjes voor de ventanen stond te zagen. En voor Frater Radulphus én voor zijn communiteit was het een zwaar slag. Over New-York reisde Frater Superior naar Nederland.

Maar met zijn komst alhier was hij Curaçaoenaar geworden daarom kon Holland hem niet houden.

Drie jaar later is Frater Radulphus terug om visitatie te houden en het jaar daarop blijft hij voor goed hier als Missie-Overste en als Directeur van Scherpenheuvel. Er was direct een massa werk aan de winkel, want pas enkele weken te voren had de overhuizing plaats ge-

Als de ziele luistert....

„Ik zal mijn mond openen in gelijkenissen".

God sprak tot de mensen! „O, afgrond van rijkdom en wijsheid en kennis van God! Hoe ondoorgrondelijk zijn toch Uw raadsbesluiten, hoe onnaspeurlijk Uw wegen. Wie toch kent 's Heren gedachte, of wie is zijn raadsman geweest?"

God sprak tot de mensen. Hij openbaarde, wat om de afgrond van zijn wijsheid en kennis verborgen was. Het kleine mensenverstand werd het tabernakel waarin Gods Wijsheid woonde.

„Nadat God eertijds vele malen en op velerlei wijzen tot onze vaderen gesproken heeft door de profeten, heeft Hij bij de volheid van de tijden tot ons gesproken door zijn Zoon".

God sprak tot de mensen door de mond van zijn eengeboren Zoon, de mensgeworden God, die is: de eeuwige Wijsheid Gods; die is: Gods woord, het beeld van de Vader, waardoor God zich zelve kent: „In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God .... En het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond".

De Wijsheid Gods woonde onder ons en Hij opende zijn mond om de Wijsheid Gods te openbaren om te verkondigen, wat verborgen was van de grondvestiging der wereld af.

God sprak tot de mensen. En Hij sprak in gelijkenissen. Onder de ontelbare mogelijkheden die de mens bezit, om zich uit te drukken, werd slechts de gelijkenis uitverkoren het voertuig van de goddelijke Wijsheid te zijn.

En deze keuze zelf is reeds een raadsel voor ons. Waarom dit goddelijk raadsbesluit, reeds eeuwen te voren voorspeld: „Ik zal mijn mond openen in gelijkenissen"? De Wijsheid zelf heeft deze vraag beantwoord. „Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen hebt verborgen en aan kleinen geopenbaard. Ja, Vader, want zo is Uw welbehagen geweest".

Het is altijd en in alles Gods doel geweest de nietigheid van al het menselijke, ook van dat wat wij zo belangrijk vinden, te tonen door zelf met versmading van grootheid het kleinste als zijn levensstijl te kiezen.

Hij, die nederdaalde uit de hemelse troon van de Koning der koningen, het Woord Gods dat vlees werd, het daalde aan de tronen van de koningen der aarde voorbij naar het stro van een kribbe. Zijn mensheid was de armste en meest nederige: het was het leven van een werkman.

Dit is het groot geheim, waarmee God de nederigheid van ons aller hart beproeft, dat Hij het hoogste verbonden heeft met het laagste, en dit niet slechts doordat het Woord van God vlees werd maar ook doordat Hij zijn Wijsheid deed schuilgaan onder gelijkenissen van zuurdeeg en verloren drachmen, van bloemen des velds, van herders en verloren zonen, van het mosterdzaad, dat het kleinste van alle zaden is.

„Slechts de kleinen mogen weten,
God, Uw groot geheimenis:
dat wat wijzen dwaasheid heten
bij U diepe wijsheid is
En Uw licht is duisternis".

---

had van Santa Rosa naar dit voormalig seminariegebouw, dat weinig geschiktheid bezat als voogdijgesticht. Ook de winkels van de ambachtschool moesten ingericht en gemoderniseerd worden. Zijn uitgebreide kennis en vele relaties kwamen hier uitmuntend te stade. De grootste uitbreiding is echter pas in '36 gekomen, toen Scherpenheuvel de vorm kreeg, die het nu heeft.

In '27 begon Frater Radulphus met de vernieuwing en uitbreiding van het St. Thomas College (school). Zes jaar later is het al weer te klein en krijgt Pietermaai zijn St. Albertus College met nieuw Fraterhuis; het volgend jaar volgde nogmaals een succursaal: het St. Willibrord College. Een nieuwe St. Jozefschool te Pietermaai, een op Wishi en in de Saliña en de rij der nieuwe Fraterscholen is compleet. Bij de Soeurs was het dezelfde geschiedenis. Zelfs het Pensionaat „Welgelegen" en het Sint Elisabeth hospitaal droegen de sporen van zijn kundige gedienstigheid.

Ook als Inspecteur van het Biezonder Onderwijs bleef de jubilaris zijn werk voortzetten; in '23 werd er de post van waarnemend Inspecteur nog aan toegevoegd; in '27 was hij zelfs Inspecteur van het Onderwijs.

Iedereen vond het ten volle verdiend toen op Koninginnedag '24 de benoeming kwam tot Ridder van Oranje Nassau. In '36, bij het gouden feest der Fraters, werd hij bevorderd tot Officier.

Dat het bij zijn gouden jubilé, enkele maanden voor bovengenoemd feest, niet ontbroken heeft aan belangstelling en huldebetoon van confraters, jongens, onderwijzers en talloze vrienden in binnen- en buitenland, spreekt van zelf.

In Mei 1938 vertrok de Frater voor het Generaal Kapittel, waarvan hij terugkeerde om Directeur van het St Thomas College te worden.

Na de oorlog vertrok de Missie overste met Eerw. Frater Odulfinus naar Holland, waar de laatste tot Missie Overste werd benoemd en Fr. Radulphus ook opvolgde als Overste van Scherpenheuvel, totdat deze in Februari '49 vervangen werd door de Eerw. Frater Rigobert.

* * *

Thans geniet de Jubilaris van zijn otium cum dignitate en zijn jubilé zal met gepaste luister worden gevierd.

Zondag a.s. zal om half negen 's morgens een gezongen H. Mis door de Hoog Eerw. Pater Vicaris worden opgedragen. In de namiddag zal op Scherpenheuvel een receptie worden gehouden.

Voor het uur verwijzen wij naar de advertentie in dit blad.

Wel zijn de woorden van Dr. W. J. Goslinga, ter gelegenheid van het gouden jubileum van de Frater gesproken, waard aan de vergetelheid ontrukt te worden:

„Gij gelijkt op de grote Nederlanders Erasmus en Dr. Schaapman. Gij hebt alle qualiteiten; men zou U evengoed gezant te Caracas kunnen maken. Uw woord heeft overal gezag. Gij zijt de schakel tussen alle stromingen: Katholieken, Joden, Protestanten en Loge-mensen luisteren naar u". **„Curaçao heeft in U zijn grand old man gevonden".**

INGEZONDEN

Sportvelden voor de jeugd nodig.

Is het wonder, dat de C.V.B. als oudste zoon van de NABLO met belangstelling de grote activiteit van de hoogste Sportinstantie op ons eiland volgt? Er gaat iets groots gebeuren! Eindelijk heeft men ontdekt, dat er veel te weinig aandacht werd geschonken aan het mooiste wat Curaçao bezit — DE JEUGD.

Een geweldig enthousiasme is los geslagen en men voelt zijn hart warmer kloppen bij de gedachte, dat de NABLO na een goed geslaagde fair de behulpzame hand zal toesteken om onze jeugd, die in de avonduren op rondslenteren is aangewezen, op afdoende wijze te helpen. Een prachtig initiatief, dat met de hulp van het gehele Curaçaose volk rijke vruchten moet afwerpen **voor onze jeugd**, die al zo lang stiefmoederlijk werd bedeeld op gebied van sport.

De CVB, die verreweg het grootste gedeelte van de jeugd opvangt, verdient toch zeker op de eerste plaats de aandacht van de NABLO. Wie wekelijks het Officiële Sportprogramma van de CVB doorsnuffelt, kan zich overtuigen, dat de junioren zich maar moeten tevreden stellen met de overgeschoten brokken, die hen worden toegeworpen, niet, omdat het CVB-bestuur blind is voor hun belangen, maar, om de eenvoudige reden, dat het niet anders kan. **De jeugd, de toekomst,** krijgt de onmogelijkste uren van de dag toegewezen voor training, want na half vijf is geen enkel veld, bij, of in de omgeving van de stad, beschikbaar. De jeugdleiders — meestal onderwijzers — kunnen na hun schooltaak aanstonds naar het sportveld om het enigste uur, dat ze krijgen toegewezen voor hun jongens, te benutten.

Wilt U eens even nagaan op welke uren de competitiewedstrijden voor de junioren worden gespeeld? 's Middags om twee uur! De meeste scheidsrechters bedanken hiervoor, met het gevolg, dat men onverrichterzake huiswaarts kan keren. Het is reuze jammer voor onze mooie voetbalsport. De jeugd laat zich nog leiden — hier is nog succes te behalen, maar de omstandigheden maken een degelijke leiding onmogelijk. Er komt helaas bitter weinig van terecht. Na de kantoor- of werktijd komen de leiders pas vrij en dan zijn de velden voor de volwassenen. Het is intreurig! En toch.... er is een oplossing.

Gelukkig staat bij deze NABLO-Fair de jeugd in het brandpunt van de belangstelling en de verwachtingen zijn dan ook hoog gespannen. Er kan geholpen worden!

Laat de NABLO bij deze fair eens met een definitief plan voor de dag komen, bv.: **Er komen aan de Gouverneur Van Slobbeweg twee sportvelden, uitsluitend bestemd voor de jeugd!**

Deze belofte zou een uitstekend geslaagde Fair garanderen en het Curacaose volk, dat voelt voor de voetbalsport en de jeugd een warm hart toedraagt, zou het initiatief van de NABLO van harte toejuichen en een vorstelijke bijdrage leveren voor dit prachtige doel.

De zorg voor de jeugd is het beste propaganda-object — Uw stem vindt ongetwijfeld weerklank in de harten van ouders en jeugdvrienden Laat van deze fair de jeugd dan ook werkelijk voor 100% profiteren.

Een CVB-lid.

CURACAO

KAPEL MARTINUS-GESTICHT WORDT GESLOTEN.

Met ingang van Maandag as. zal de kapel van het Sint Martinusgesticht gesloten worden wegens verbouwing. De Zusters zullen voorlopig een zaal inrichten tot kapel, totdat de nieuwe kapel aan de achterzijde van het gebouw gereed is.

Deze nieuwe kapel zal een besloten kapel zijn en dus niet meer toegankelijk voor de leken.

M.S. „ITALIA" LOOPT CURACAO DRIEMAAL AAN.

De Vertegenwoordiger van het Nederlands West Indisch Toeristen Comité te New York berichtte, dat het Reisbureau Simmons Tours te New York, het toeristenschip „Italia" voor nog twee Caraibische cruises gecharterd heeft.

Alle drie tochten duren 14 dagen en de routes zijn als volgt:

New York — St. Thomas — La Guaira — **Curaçao** — Havana — New York. De resp. vertrekdata zijn: 26 Januari, 10 Februari en 28 Februari 1951. De vermoedelijke aankomstdata van de eerste twee cruises zijn **Vrijdag 2 Februari 1951** en **Zaterdag 17 Februari 1951.** De definitieve aankomst datum van de laatste cruise is **7 Maart 1951.**

K. V. P. — Podium

Aan de lezer,

„Onbekend maakt onbemind", zegt het spreekwoord en in sommige gevallen kan dit zeer ernstige en zeer vèrstrekkend gevolgen hebben.

Wanneer b.v. onvoldoende bekendheid met de Katholieke Volkspartij de oorzaak zou zijn, dat Uw stem niet gegeven wordt aan haar candidaten, dan zou dit zonder twijfel een groot verlies zijn, niet slechts voor die Partij, maar ook en vooral voor het algemeen welzijn, dat meer dan gij misschien vermoedt, op het ogenblik op het spel staat en waarvan een nadere kennismaking met deze Partij U kan leren, dat het bij haar in de veiligste handen is.

Waar dus onbekendheid zulk een grote schade zou kunnen veroorzaken, heeft de Katholieke Volkspartij het nuttig en noodzakelijk geacht, zich ruimte te verschaffen in de kolommen van dit dagblad, om U met deze Partij, met haar doel, met haar prestaties tot nu toe, en met haar plannen voor de toekomst bekend te maken.

Even zeker als onbekend onbemind maakt, zijn wij er van overtuigd, dat bekendheid met deze Partij voldoende zal zijn om Uw waardering en Uw stem er voor te verwerven.

D. L. Capriles

Voorzitter

Begrotingsrede van de lijstleider der K.V.P. Mr. I. C. Debrot

HET AFELOPEN JAAR.

Ruim een jaar geleden heeft het Antilliaanse volk gebruik gemaakt van het hem gegeven recht zelf zijn vertegenwoordigers te kiezen en heeft het naar beste weten zijn stem uitgebracht op diegenen van wie het verwachtte, dat zij het algemeen belang naar eer en geweten zouden dienen. De wijze, waarop het volk zich bij deze algemene verkiezing heeft gedragen, is het bewijs, dat het ondanks vele leiders, zich goed en rustig weet te gedragen. Dat dit volk zijn stem op de beste wijze heeft uitgebracht, is iets, waarover wij ons hier niet uit zullen laten.

De begrotingsrede van onze leidende candidaat, Mr. I. C. Debrot, was een stuk, dat niet slechts een vluchtig aanhoren waard was.

De constructieve gedachten, die er in verwerkt zijn, de noden die er in gesignaleerd worden en de grote Bestuurslijn waar bij herhaling op aangedrongen wordt, het zijn geluiden die te weinig vernomen worden, die niet als geluid mogen vervliegen, en die daarom ook in gedrukte tekst het lezen en overwegen waard zijn.

Het is ons die reden, dat wij deze begrotingsrede op deze plaats in gedeelten zullen afdrukken.

De voorlichting vóór de verkiezing liet aan alle zijden veel te wijzen over en was vaak niet ontbloot van een persoonlijk element, een fout, waaraan alle partijen in ijver om aanhang te winnen, zich helaas schuldig gemaakt hebben, en de voorlichting was ook niet gespeend van vage en verjaarde beloften, die men onmogelijk kon naleven.

Die campagne, na de verkiezing helaas onverminderd voortgezet, immers als één partij doorgaat kunnen de anderen omwille van zelfbehoud onmogelijk achterblijven, bleek wel geschikt om de massa een gulzige belangstelling bij te brengen, maar niet om aan de massa politieke beschaving — voorzover nodig — aan te leren.

Een feit is, dat een belangrijk deel van de massa thans de politiek beschouwt als amusement en dat de spelers van het politieke steekspel zich dikwijls meer als tragi-comédiens gedragen dan als edele beoefenaars van het ridderlijk tournooispel met woorden.

Hiermede is het land niet gediend en hierdoor wordt vaak onnodig de goede naam en eer van vele personen aangetast....

Het is ruim één jaar geleden, dat een belangrijke stap gezet is in de richting van volledige autonomie.

Allen hetzelfde doel.

Stel ik nu, dat bij alle beschaving, bij alle vooruitgang — ook staatsrechterlijke vooruitgang — en bij alle streven, dus ook bij het streven naar volledige zelfbeschikkingsrecht — het slechts om één ding gaat, nl.: **„het welzijn en het geluk van de mensen"**, en ik stel mij vervolgens de vraag: Zijn wij, zijn de Antillen, in het afgelopen jaar gelukkiger geworden door de verkregen staatsrechterlijke ontwikkeling, dan schroom ik niet deze vraag ontkennend te beantwoorden. De schuld ligt niet aan het stelsel, doch aan ons zelf.

Wij behoeven slechts om ons heen te kijken, en wij behoeven slechts dicht bij huis ons oor te luisteren te leggen, om te beseffen hoeveel politiek kwaad van elkaar verteld wordt, hoe fel de gemoederen zijn opgeblazen, en hoe onwrikbaar partijen tegenover partijen staan.

Doch dit is geen bewijs, dat het verkregen goed niet aan het doel beantwoordt; het bewijst slechts, dat het betrekkelijk zelfbeschikkingsrecht, dat wij thans bezitten, helaas soms verkeerd gebruikt wordt, maar het is ook een aansporing om het volledig zelfbeschikkingsrecht, hetwelk wij via de Interimregeling in het definitief statuut zullen krijgen, beter te gebruiken voor het doel, waartoe het tenslotte is gegeven: het algemeen welzijn van de Antillen, het algemeen welzijn van ons allen.

Het heeft geen zin elkaar de schuld toe te gooien over hetgeen in het afgelopen jaar is geschied.

Wij moeten allen de schuld op ons nemen, om ook allen gezamenlijk in het nieuwe bestel de Antillen, volgens velen een fictieve eenheid, op te bouwen.

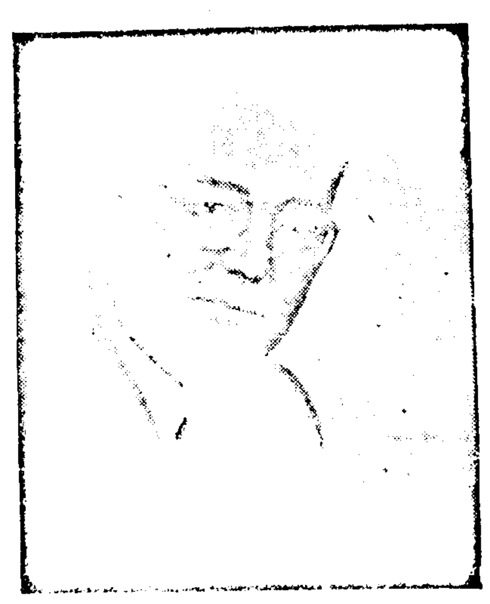
Dus eensgezindheid.

Ik acht het niet alleen een mogelijkheid, doch ook een eerste vereiste, dat de partijen en groeperingen een streep door het verleden halen om in de toekomst gezamenlijk de handen aaneen te slaan.

Ik neem aan, dat alle partijen het belang van het land voorstaan, ieder op eigen wijze; zelfs de wijze op de programma's aangegeven, verschillen niet veel, wel de uitvoering door bepaaldelijk daartoe gestelde personen, en vanzelfsprekend ook het fundament, waarop verschillende partijen hun principes grondvesten. De K.V.P. beginselen bv. zijn gegrondvest op de Katholieke Leer, zoals vastgelegd in de heilige boeken, als geïnterpreteerd door de H. Kerk, terwijl andere groeperingen zich op algemeen humanistische of liberale leerstellingen funderen, maar één ding hebben zij allen gemeen: „Wij zoeken het goede voor ons land".

En juist dit gemeenschappelijk goede moet ons binden, opdat wij naar buiten als een eenheid optreden, om als een hechte eenheid onze rechten op te eisen.

Het gemeenschappelijk doel moet ons leiden, en dan zullen wij zeker over de vele verschilpunten heen stappen naar ons aller streven: **de Antillen beter en de Antillen gelukkiger te maken.**

Mr. I. C. Debrot, onze lijstleider, Hoofd van Sociale Zaken, die zich in de Staten de naam verwierf van een gunstige uitzondering op een niet zo gunstige regel.

Dieptepunten van het verleden.

Ik wil hier niet wijzen op de vele dieptepunten in ons parlementair bestaan, deze zijn al te bekend en worden al te gretig aangegrepen om het prestige en het gezag van dit College neer te halen, terwijl vergeten wordt, dat men hierdoor niet alleen het prestige en het gezag van de Staten fnuikt, maar ook en in hoogste mate het prestige en het gezag van de Nederlandse Antilen zelf.

Er is geen functie, waarop meer is afgegeven dan de functie van Statenlid. Mochten Bestuur en wetgevend lichaam in het afgelopen jaar in vele dingen gefaald hebben, dan ligt dit in hoge mate ook aan het Bestuur, aan de verschillende C.A.B.'s, die weinig durf, weinig vaste lijn en weinig tempo getoond hebben, slechts uitmuntend in traagheid en besluiteloosheid.

De kwestie van de verantwoordelijkheid van het C.A.B. is tot nu toe een scherts gebleken. De eerste de beste keer, dat het moest bewijzen begrip te hebben van verantwoordelijkheid, heeft het het op een lopen gezet.

Wat ik in alles mis, is in hoofdzaak: lijn en stijl. Neem de begroting bv., een systeemloze compilatie van cijfers, nagenoeg klakkeloos van het ene jaar op het andere overgenomen. Men mist een begrotingsdeskundige, het is alles amateurswerk met de air van vakmanschap.

Bestudeer bv. de zg. „troonrede". Men zou verwachten, dat de C.A.B.-ers aan dat stuk karakter en stijl zouden gegeven hebben; men zou verwachten, dat nu wij het „zelf doen" een ander dan het traditioneel geluid zou klinken, maar neen, alles is bij het oude en men liet de zaak maar over aan de landvoogd, in ongekende politieke verwarring en in een tijd van bruisende evolutie.

Alles bij alles is de instelling van het C.A.B. tot heden geen succes gebleken, slechts een dure doublure van het hoofdambtenarencorps.

Ik mis in ons bestuur een visie op de toekomst, ik mis in ons Bestuur vastomschreven plannen, ik mis in ons Bestuur de vaste wil om de Antillen een duurzame welvaart te verzekeren.

Te veel studie-commissies.

Och men is zeer royaal met het uitnodigen van commissies tot het uitbrengen van rapporten, maar men is zeer karig met het uitvoering geven aan die plannen.. en ik ben er niet van overtuigd, dat het Bestuurscollege, dat thans aan is, het er beter af zal brengen dan de vorige.

Op de eerste plaats, omdat het naar alle waarschijnlijkheid de tijd daartoe zal missen. De verkiezingen zijn immers in zicht, met een nieuwe C.A.B. als gevolg;

en op de tweede plaats, omdat de geboorte van dit College nogal moeilijk is geweest. Dit C.A.B., dat we de vijfling van Lindoro kunnen noemen, heeft vóór de geboorte reeds veel te verduren gehad. Van deze vijfling zal ik geen kwaad vertellen. De tere wichtjes zijn veel te jong en ze hebben de kans nog niet gehad te tonen wat ze kunnen. Wij hopen het beste. Een geheel andere zaak is echter of dit College gezag zal verwerven. Macht om af te dwingen heeft het wel; maar **gezag is gelukkig meer dan macht om te dwingen,** evenals macht alleen geen recht is. Gezag is meer, gezag is **„een invloed op de mens als redelijk wezen"**, de invloed, de causaliteit van het goede op de intellectuele wil van de mens.... Men heeft dus alleen gezag als men in het goede uitsteekt boven zijn medemensen of in staat is hem bij het verwerven van dit goede te leiden en te helpen....

En wanneer voorts de vraag rijst: „is dit een goed C.A.B."? Dan in mijn antwoord: „beantwoordt het aan zijn doel? Immers de goedheid of slechtheid van iets wordt in het algemeen afgemeten naar het al dan niet beantwoorden aan zijn doel.

Onbevooroordeeld.

Ik wil **niet** bevooroordeeld zijn. Dit College is er eenmaal — geregeerd moet er eenmaal worden, willen we niet tot een chaos vervallen en daarom zeg ik: ik zal mijn oordeel voor dit College opschorten en herhalen wat ik reeds vaak gezegd heb: **in het goede kan het op mij rekenen, in het slechte sta ik met open vizier en met getrokken zwaard.** Nauwlettend zal ik zijn passen gadeslaan.

Wat het heengaan van het vorig C.A.B. betreft, zal ik kort zijn. Het is een ballade van menselijke zwakheid!

Dit heengaan is in het bijzonder een trieste vertoning. De eertse keer, dat dat C.A.B. de kans had te bewijzen, dat het begreep wat betekende verantwoordelijkheid dragen, heeft het een overhaaste poging tot lafhartige

Wat wil de Katholieke Volkspartij?

De Katholieke Volkspartij is een Beginselpartij.

Wat verstaan wij onder een Beginselpartij?

Onder een Beginselpartij verstaan wij een partij, die bepaalde, *zedelijke normen* ten grondslag legt aan haar politieke activiteit.

Dergelijke zedelijke normen krijgen eerst een vaste inhoud, wanneer zij gebaseerd zijn op, of belicht worden door een bepaalde *levensbeschouwing.*

Is de Katholieke Volkspartij zulk een Beginselpartij?

De Katholieke Volkspartij stelt zich ten doel het algemeen welzijn van de Nederlandse Antillen te bevorderen door in wetgeving en bestuur haar beginselen tot gelding te brengen. Die beginselen put zij uit de Openbaring, gelijk deze door het kerkelijk leergezag wordt vertolkt, zomede uit de natuurlijke eisen van het persoonlijke- en gemeenschapsleven in zijn verschillende vormen.

De Statuten van de Partij — zoals die luiden na de wijzigingen, die op de Jaarvergadering van 20 April 1949 werden aangenomen — omschrijven deze beginselen als volgt:

„Het doel der Partij is — aldus art. 2 van de Statuten — het algemeen welzijn van de bevolking der Nederlandse Antillen te bevorderen op grondslag van de zedelijke normen, gelegen in de natuurlijke orde en in de goddelijke openbaring, gelijk deze door het kerkelijk leergezag worden verklaard".

Het begrip „zedelijke normen" moet hier *niet* in de enge betekenis van het spraakgebruik worden opgevat, doch in de wijsgerige betekenis van „richtlijnen voor menselijk — en dus redelijk — handelen, gelijk wij deze vinden in de Katholieke Maatschappij en Staatsleer.

De omschrijving van ons doel in de Statuten brengt *enerzijds* tot uitdrukking, dat de natuurlijke orde en de Goddelijke openbaring, waarop de zedelijke normen steunen, *beide* verklaard worden door het Kerkelijk leergezag der Katholieke Kerk.

Anderzijds wordt gezegd, dat het algemeen welzijn bevorderd wordt op den grondslag der zedelijke normen: hiermee wordt aangeduid, dat uit deze normen niet zonder meer een praktisch staatkundig program kan worden afgeleid, doch dat deze normen bij de bepaling van dit staatkundig program tot *richtsnoer* dienen.

Zijn deze geestelijke normen slechts negatieve normen?

Hierboven zeiden wij reeds, dat het begrip zedelijke norm hier in de ruime betekenis van norm van zedelijk handelen moet worden opgevat. De voorstelling alsof deze normen enkel *negatieve* normen zouden zijn, die uitsluitend een zekere contrôle uitoefenen op het politiek beleid, en ons alleen voorhouden, wat wij op Staatkundig gebied niet mogen doen, is geheel onjuist.

Zij zou — om met Pater Stokman te spreken („De Opmars" 9 Febr. 1946) — de betekenis van de Katholieke beginselen in hun uitwerking op staatkundig gebied doen ineenschrompelen; de beginselen zouden in het politieke leven niet meer zijn dan „verboden-inrij"-borden.

„De katholieke beginselen over het huwelijk en de echtscheiding, over de positie van het gezin, over de rechten van de ouders en van de kerk op het onderwijs, over privaatbezit en de verhouding tussen kapitaal en arbeid, over de inrichting der maatschappij, enz. bevatten niet enkel *negatieve* normen over wat *niet* mag of *niet* kan. Integendeel, zij geven positief en onmiddellijk aan wat in de praktische politiek de enige juiste verwezenlijking van deze beginselen is. Dat daarbij uit een oogpunt van wetstechniek gezien, ook vele zaken geregeld moeten worden, die op zich genomen los staan van het beginsel, doet niets af aan de waarde van het beginsel zelf, noch aan de praktische inhoud van de maatregelen, die er onmiddellijk uit voortvloeien".

Kiest K.V.P. — Lijst 2. Nummer 1.

vlucht gewaagd — had de landvoogd het niet tot orde geroepen, het was gevallen door een zachte windvlaag in de rug.

Dit zij voldoende over een College van Bestuurderen, dat het schip van staat op het eerste schot abandoneerde. Als ik aan dat afgetreden College als zodanig denk, komt mij onwillekeurig de text uit de Apocalypse voor de geest.

„Och waart ge warm of koud nu ge echter warm noch koud zijt, maar lauw, spuug ik U uit mijn mond"....

Bovenstaande geldt echter niet voor alle leden afzonderlijk. Ik constateer uitdrukkelijk, dat het C.A.B.-lid Newton consequent heeft gehandeld. Als partijman heeft hij zich te onderwerpen aan de partij-discipline, of uit de partij gaan. Zijn partij kon zich met het C.A.B. niet verenigen; hem bleef niets anders over dan kiezen of delen. Ofschoon ik met hem in deze niet eens ben, erken ik dat hij consequent was en individueel niet onder bovenaangehaalde veroordeling valt, evenmin als het eminente lid J. H. Sprockel.

Het heengaan van deze figuur met een uitstekende ambtelijke en politieke staat van dienst is een verlies voor ons Bestuursapparaat, dat ik zeer betreur. Hij was doorkneed in zijn vak, strikt eerlijk en ijverig. **Het is spijtig, dat ons land van zulke goede figuren, zo dun bezaaid, zo slecht gebruik weet te maken.**

Na deze onverkwikkelijke geschiedenis over het aftreden van het C.A.B. wil ik uitdrukkelijk vaststellen, dat wij voor de korte tijd van leven, dat dit nieuwe C.A.B. waarschijnlijk zal hebben, maar ervan het beste moeten trachten te maken.

Eerlijke critiek.

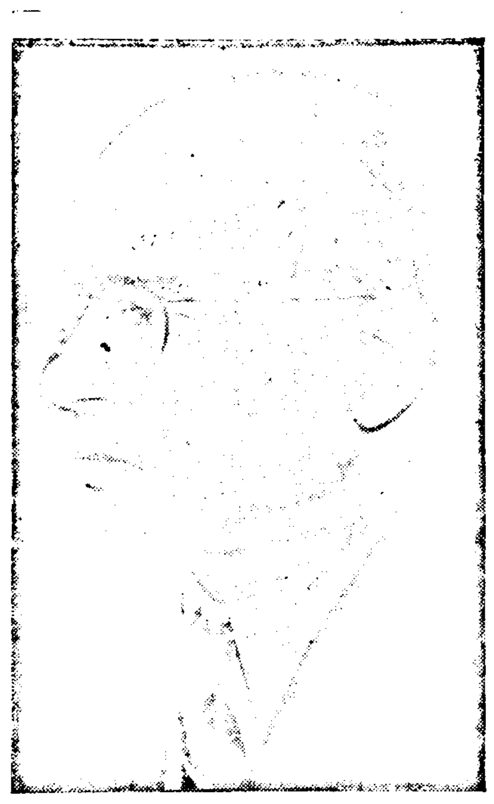
Wij zullen onbarmhartig zijn met critiek, maar eerlijk en opbouwend. Immers obstructie terwille van obstructie loopt slechts uit op destructie, terwijl wij alleen hier zitten voor productieve constructie aan de Nederlandse Antillen. Aan deze constructie moeten wij allen medewerken en het is daarom zo jammerlijk, dat nadat de Tweede Kamer met een weldadige energie de interimregeling met algemene stemmen heeft aangenomen, de Eerste Kamer ondanks de verklaring van de gehele Statendelegatie op één na, dat onverwijlde afhandeling een eerste vereiste was, het beter meende te weten om redenen naar welker eigenlijke gronden, wij slechts kunnen gissen, maar die eenieder, die op de hoogte is van de plaatselijke verhoudingen in de Antillen, onmogelijk kan begrijpen, en de behandeling door niet moeilijk te weerleggen opmerkingen onnodig heeft gerekt.

Dit uitstel was allerminst geschikt om bij de meerderheid van de Nederlandse Antillen vertrouwen op te wekken in dat historisch en eerbiedwaardig college van senatoren.

Dank zij de voortreffelijke, vastberaden en verantwoorde houding van de Nederlandse Regering, de ondubbelzinnige en duidelijke taal van de Tweede Kamer, dank zij de vaste wil ook van de Eerste Kamer voor de Antillen een in democratie gegrondveste autonomie te scheppen, heeft ook dit College, ondanks m.i. onjuiste en uit gebrek aan kennis van de juiste toestand voortvloeiende bezwaren, de beslissing van de Tweede Kamer zonder hoofdelijke stemming geratificeerd.

Deze bekrachtiging heeft een mijlpaal geplaatst in de geschiedenis van de Antillen, tevens een richtingaanwijzer naar de kant, die wij uit dienen te gaan.

Het ligt nu aan ons, zelf met het stuur in hand voort te trekken in die richting en op de goede weg te blijven.

J. H. Sprockel, onze tweede candidaat, oud-lid van het C.A.B. voor onderwijs, thans Curaçaos afgevaardigde bij de Nederlandse delegatie ter V.N. De primus inter pares onder de dienaren van het land.

Onze derde candidaat, A. M. Smit, roept op tot strijd en overwinning

A. M. Smit

Als U met mij eens even een terugblik wilt slaan op de gang van zaken gedurende de laatste jaren,
en ons dan eens even rustig, en met verstand bezinnen op hetgeen is geschied of nagelaten,
en ons dan de vraag stellen: is dat alles nu in het belang van de vooruitgang onzer samenleving geweest?
dan zullen wij eerlijk moeten antwoorden: het was een trieste vertoning, het was een treurspel, nu zitten we met de gebakken peren, nu zitten wij met de brokken in de vorm van een geweldige achterstand in het bestuur en.... met een geweldige scheur in onze eenheid.... en met veel verloren tijd.

Toch.... hoe triest het beeld en de resultaten ook mogen zijn, toch is er misschien, als we heel goed zien, in de verte, heel in de verte, een klein, een heel kleine lichtpuntje te zien, dat ons enige hoop kan geven.

Misschien moeten wij deze voorbije jaren, die voor de vooruitgang onherroepelijk verloren zijn, zien als een tijdsbestek, waaraan niet te ontkomen is geweest.

Het was n.l. en is nog een tijd, dat meningen, ideeen, plannen, belangen ,en wat almeer zienswijzen, met elkaar wedijveren, tegen elkaar botsen, door elkaar vliegen, op een revolutionaire manier door elkaar worden geschud als in een shaker, en nu moeten wij afwachten wat boven komt en zal overwinnen, welk systeem, welk belang, welke beginselen als deugdelijk en uitkomstbrengend voor de mensheid zullen zijn.

Moeten wij dat werkelijk afwachten?

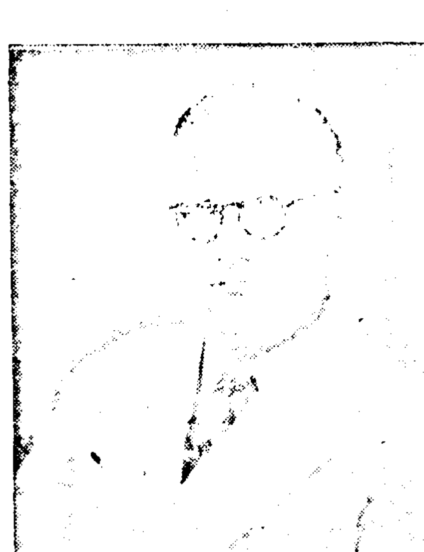
Zijn wij geen belanghebbenden in deze strijd?

Is onze toekomste de toekomst van ons gezin, van onze kinderen, hoort gij het? van **Uw** kinderen, is de toekomst van Curaçao, van dit staatsdeel, daar ook niet mee gemoeid?

En moeten wij dan afwachten? wij, die in onze christelijke beginselen alle steun en middelen bezitten om leiding te **nemen** in deze strijd en ze tot een goed einde te voeren?

Neen, lezers, geen Jan Saliegeest meer bij ons, geen slofslof beweging, maar **gestreden** voor **onze** toekomst.

Wij mogen niet toezien, wij moeten een strijd strijden, wij moeten hard, met overleg, eensgezind, met enthousiasme, met liefde, met overtuiging en met een goed voorbeeld werken en

H. M. Smit, onze derde candidaat, Hoofd-technisch ambtenaar D.O.W., de man in wie de tropenzon nimmer de daadwerkelijke belangstelling voor de noden van deze gemeenschap kon verbranden.

meebouwen aan dat huis der samenleving, opdat de toekomst voor ons, voor ons gezin, voor onze kinderen, voor ieder goedwillend inwoner van Curaçao en van de Ned. Antillen, worde verzekerd als een goede toekomst, van werkelijke vrijheid van geloof en van het woord, zonder gebrek en zonder vrees, waarin liefde en verdraagzaamheid en rechtvaardigheid de basis van alle wetten en voorschriften zullen moeten zijn.

De Ned. Antillen zijn maar een heel klein stukje van deze grote aarde.

Daarom zullen wij niet de wereld iets kunnen voorschrijven.

Maar daarom juist moeten wij en kunnen wij hier een samenleving opbouwen, waarin voor iedere goedwillende inwoner, van welke landaard, van welke kleur of welke rang of stand ook, gelijke plichten, maar ook gelijke rechten gelden en worden toegepast. Die hele grote wereld kan dan van die kleine antillen nog iets leren, door ons voorbeeld.

En waarom zou, na zo'n zware tijd als wij achter de rug hebben, waarom zou vanuit Curaçao, vanuit de Ned. Antillen, nu eens niet de Victorie beginnen?

Maar wij moeten ons dan los maken, en ons niet laten besmetten door, weliswaar schoon klinkende doch in werkelijkheid valse leuzen, die de laatste jaren ook op Curaçao worden verkondigd, maar die in strijd zijn met onze Christelijke principes, en derhalve niet deugden. De bewijzen worden geleverd in die landen van de wereld waar men die principes overboord heeft gegooid en nu een chaotise toestand de mensen tot bezinning probeert te brengen, **nu het te laat is** en nu de macht aldaar in handen is gekomen van een groep gewetenloze mensen die het kruis van Christus niet willen erkennen, die de vrijheid van de mensen hebben omgebouwd in een moderne slavernij, en waar het leven niet meer waard is om geleefd te worden, omdat die leiding de mensen de godsdienst heeft ontnomen. Ik behoef U dat niet nader op te sommen maar herinner U alleen even aan de jongste kerkvervolgingen in Hongarije en Tsjeco Slowakije. **Christelijk Curaçao, denkt om Uw beste bezit, Uw Geloof, laat U dat niet ontroven en laat ook aan niemand toe dat hij daar een begin mee maakt.** En Uw beste verzet tegen elke poging daaromtrent is: Uw principes uit dragen naar buiten en verstevigen naar binnen.

Wat zich de laatste jaren op Curaçao afspeelt is **waanzinnig** en zal Curaçao onherroepelijk naar de ondergang voeren, naar een complete ruine, zowel op godsdienstig als op moreel en financieel gebied.

Ieder die niet blind is, kan dat zien. Van meerdere zijden is daar op gewezen, herhaaldelijk, en het is de plicht van elk weldenkend mens, en eveneens van onze partij, in het belang der gemeenschap, en in het belang der Ned. Ant. ons daartegen met alle kracht die in ons is te verzetten.

Er is altijd een groep Kath. Voormannen geweest die zich tegen deze ruinerende praktijken heeft verzet. Doch helaas zien niet alle Katholieken in, dat een massaal verzet tegen deze ontwrichting nodig is. Zij scheiden zich af, of voegen zich bij andere partijen. Dat is heel erg, en onverantwoordelijk. Zij moesten beter inzien dat slechts een schouder aan schouder oprukken en een eendrachtig samenwerken ons die invloed zullen schenken, die nodig is om de samenleving in die goede banen te sturen.

Zij die openlijk tegen ons zijn willen wij allerminst verdedigen, maar ondanks hun duistere praktijken weten wij tenminste wie en wat zij zijn. Maar,.... er is nog een groot deel dat zich niet uit wil of uit durft te spreken, een deel van ons thuisfront, dat nog niet openlijk durft te kiezen tussen voor of tegen, en dat is eveneens gevaarlijk.

Men gelieve mij duidelijk te verstaan als ik van hieruit een beroep doe op allen die dat aangaat, van welke rang of stand ook, of gij zwart of blank zijt, op de pers, op het onderwijzend personeel, op allen die door God gezegend zijn met een beter verstand, op allen die organisatie talent bezitten, op ieder die met of zonder verstand ons finantieel kan steunen, op ieder weldenkende en welwillende inwoner van de Ned. Antillen, het is Uw heilige plicht tegenover God en de maatschappij, om U te scharen achter de vaan van Christus, geen tweeslachtige houding meer; laat anderen niet alleen de kastanjes, ook voor U, uit het vuur halen.

Bedenkt dat U zelf het slachtoffer zult zijn als het te laat wordt en verkeerde elementen het roer hier in handen krijgen. Heeft de afgelopen tijd U dan nog niet de ogen geopend?

Bedenkt dat rechtvaardigheid en liefde en eerlijkheid, samen met de grondslagen der Christelijke beschaving de grondslagen van onze samenleving dienen te zijn en dat gij slechts kunt kiezen:

Voor of tegen Christus.

Indien gij U hebt afgescheiden: het is nog niet te laat om bij ons terug te keren.

Indien gij een zwakke broeder zijt, sluit U aan bij ons als de sterken die hun kracht ontlenen aan hun Christelijke beginselen.

En behoort gij reeds tot ons, werk met Uw talenten in overvloed opdat gij ook anderen van onze rechtvaardige strijd overtuige en in onze gelederen brengt.

Denkt niet: wat kan ons gebeuren. Kijk dan eens verder om U heen. Wat er allemaal in de wereld gebeurt. Al deze ellende en barbaarsheden en onmenselijkheden zijn Goddank nog aan onze Antillen voorbijgegaan.

Maar als we de gang van zaken hier gedurende de laatste jaren even nagaan lijkt het alsof hier de voorbereidingen reeds worden gelegd en het vergif reeds wordt uitgestrooid.

Laten derhalve alle goedwillende inwoners zich met ons verenigen om een machtig HALT toe te kunnen roepen aan dat monster van goddeloosheid, van moderne slavernij onder tirannen en dictators, die de ondergang van de menselijke waardigheid en de Christelijke beschaving beogen en onze vrijheid belagen.

Nu reeds moeten wij ons prepareren, voorbereiden, aaneensluiten, **onze** fundamenten verstevigen.

Alle hens moeten aan dek geblazen worden.

Geen halfslachtige houdingen meer.

Geen ondergronds gewroet meer. Geen politieke kliekjesvorming meer.

Geen achter de rug om proberen aan te pappen, met onze vijanden.

Men is **voor, of tegen** een ordelijke samenleving.

Men stelt prijs op een rechtvaardige toekomst voor zich, zijn gezin en zijn kinderen, **ja of neen.**

Paraat dienen wij te zijn, en er moet voor gezorgd worden dat de eerlijkheid en rechtvaardigheid geen geweld worden aangedaan.

Er moet nu eindelijk eens gewerkt worden in het belang van de Ned. Antillen en zijn inwoners.

Uiterst belangrijke stukken voor de Antillaanse samenleving liggen te wachten, enorme consequenties voor de toekomst van dit staatsdeel moeten daarbij worden overwogen.

Ook onze belangstelling gaat uit naar de vele economische, finantiele, sociale en culturele onderwerpen, die de toekomst der Ned. Ant. zullen beheersen.

Er staan belangrijke projecten op de ontwerpbegrotingen, ook voor de eilanden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden. Doch laten de verantwoordelijke instanties, die omtrent deze projecten moeten beslissen vooral goed weten wat zij doen.

Er is de laatste jaren, **te vlot,** met geld gesmeten.

Laat dit voldoende zijn, ofschoon ik nog veel op mijn hart en op mijn lijstje heb. Ik hoop dat de K.V.P. voor vele dezer onderwerpen mensen zal kunnen laten optreden, die na grondige studie van het onderwerp deze in de Staten zullen kunnen behartigen, in het belang van de Ned. Ant. in het algemeen en van Curaçao in het bijzonder.

Onze vertegenwoordiger in de Staten zal met veel initiatiefvoorstellen kunnen komen. Hij zal het echter niet alleen af kunnen. Wij hebben drie a vier man in de staten nodig. Zorgen wij, door onze propaganda, dat dit bij de komende verkiezingen zo zij.

Actie-Program van de Katholieke Volkspartij.

Staatsrechtelijke hervormingen.

1. *Het zelfbeschikkingsrecht van de Nederlandse Antillen binnen het Rijksverband is een vaststaand feit, dat onverwijld in praktijk dient te worden gebracht. De verhouding tussen de Antillen, Nederland en de andere delen van het Koninkrijk worde gezien in het licht van het welzijn van de Antillen en van het gehele Koninkrijk.*

2. *Er worde gestreefd naar de instelling van wijkraden in de wooncentra der eilanden, waardoor de bevolking meer zeggenschap krijgt in de speciale locale aangelegenheden.*

3. *Instelling van vertegenwoordigende colleges op de eilanden met financiële en administratieve onafhankelijkheid, gekozen volgens algemeen mannen- en vrouwenkiesrecht, die geheel zelfstandig de interne aangelegenheden van hun eiland behartigen.*

4. *De Staten van de Nederlandse Antillen dienen het gehele Staatsdeel te vertegenwoordigen en behartigen uitsluitend de belangen, die de eilanden gemeenschappelijk hebben. Zij worden gekozen volgens beginsel van evenredige vertegenwoordiging en het algemeen mannen- en vrouwenkiesrecht.*

5. *Instelling van een verantwoordelijk bestuur: een college van wethouders in het vertegenwoordigend lichaam der eilanden; een college van gecommiteerden voor het gehele Staatsdeel. Het eerste is belast met de locale aangelegenheden; het tweede heeft met de Gouverneur de uitvoerende macht van algemene zaken.*

6. *Het creëren van erkende commissies tot bijstand bij de taak der wetgevende en uitvoerende lichamen.*

7. *Gelijkvormigheid van wetgeving in de Staatsdelen van het verenigd Koninkrijk, in zover dit, gezien de plaatselijke omstandigheden, mogelijk is.*

8. *Eenheid en gelijkheid van nationaliteit in het verenigd Koninkrijk.*

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

PROTEST TEGEN ANTI-CLERICALISME

Mij van geen kwaad bewust, kocht ik Zondagavond gedurende een vergadering van de N.V.P. in de Penstraat, een blaadje, dat aldaar voor een kwartje werd verkocht.

De eerste blik, die ik op dat blaadje wierp, vervulde mij reeds met walging.

De schrijver had de lage moed gehad om een geestelijke voor spotprent te gebruiken. En de naam lezende, die de schrijver gebruikte, vreesde ik reeds voor wat er in dat blaadje te koop zou zijn.

Het verwonderde me erg, dat de schrijver kon zeggen, dat hij het geloof niet wilde aanvallen. Immers de naam Voltaire, die hij uitkoos, zegt voldoende, voor iedereen, die maar iets van Voltaire afweet.

De titel, die de schrijver voor zijn blaadje gebruikte: „Zij, die altijd samen zwoeren", had hij beter kunnen toepassen op een van de nieuwe candidaten op de candidaten lijst van de pol. partij, waartoe hij behoort.

En de geschiedenis van Luther zal schrijver ook wat beter moeten nakijken.

En hoe durft U, geachte schrijver, te praten over het betalen van priesters?

Begrijpt U dan niet, dat het geestelijk goed wat de priesters ons doen niet met onze aardse geldmiddelen te betalen is?

Waarom altijd onze geestelijken en religieuzen aanvallen? Weet U dat er leken zijn, die voor geen geld van de wereld in een leprozengesticht, of op de afd. t.b.c. willen werken, en dat onze religieuzen dit met alle liefde en plezier doen? Durft U Mons. Niewindt noemen, iemand die door iedereen geacht en eerbiedigd wordt en die belangeloos zo ontzettend veel voor Curaçao heeft gedaan? Durft U kardinaal Mindzenty aanvallen en de handelingen van zijn tegenstanders rechtvaardigen, die handelingen, waarover de hele rechtschapen wereld gloeiend van verontwaardiging was?

Van zulke mensen en van onze H. den Paus, kardinalen en geestelijken moet U liever met Uw laag geschrijf afblijven. Die staan te ver over U. Als U zich ooit op gevaarlijk terrein heeft begeven dan heeft U het zeer zeker nu gedaan. Bent U misschien vergeten, dat 80% van de Curaçaose bevolking katholiek is, en dat zij niet zo maar haar geestelijken laat beschimpen?

Evenmin als het Voltaire gelukt is de kerk te doen vallen, zal 't iemand anders lukken en zal 't U ook niet lukken de eerbied en hoogachting die wij voor onze geestelijken hebben doen verminderen.

U heeft lang genoeg andere politieke partijen aangevallen, maar die lieten dat kalmpjes langs hun rug glijden. Die reageerden niet, zoals U dat wenste. Wel dan maar Uw schrijflust, niet op de politieke partijen b.v. op de K.V.P., maar op de Kerk en haar geestelijken botvieren.

De kralen van onze rozenkrans zullen we niet, zoals U schreef, als voedsel gebruiken, maar wel om te bidden voor ver afgedwaalden, zoals geachte schrijver eentje is. Het is begrijpelijk, dat pol. partijen elkaar aanvallen maar waarom doet U dat niet eerlijk, als de leden van de andere partijen dat doen. Of kent de politieke partij, waarbij U zich nu heeft aangesloten, dit onderscheid niet?

I. G. C.

SPORT

PISTOOL EN GEWEER SCHIETEN.

Door de S.V. Emmastad (schietvereniging) werd op de schietbaan in het Suffisantdorp schietwedstrijden georganiseerd, waarop de S.V. Emmastad met genoegen mag terugzien. De deelnemers aan het tournooi waren: de schietvereniging Emmastad, de Gouvernements Politie en de Bewaking van de C.P.I.M. —, elk met twee ploegen. De Politie legde beslag op de eerste prijs met 638 pnt. S.V. Emmastad behaalde de tweede prijs met 621 pnt. en de Bewaking was de hekkesluiter met de derde prijs met 586 pnt. Het hoogste aantal punten om te behalen was 720. De beste schutters, die individuele prijzen behaalde, waren de heer Heanny van de S.V. Emmastad, die de eerste prijs behaalde met 135 pnt. de heer Werkema eveneens van Emmastad behaalde de tweede prijs met 134 pnt., en de heer Kleute van de Politie behaalde de derde prijs met 134 pnt. Na afloop van de pistool wedstrijden, volgde geweerschieten, dat niet om prijzen ging en waaraan deelnamen, de Wnd. Directeur van de C.P.I.M./C.S.M. de heer A Troost en de Adj. Directeur de heer Ir. P. de Kok. In deze groep toonde heer H. C. J. Nieuwenhoff, chef van de afdeling arbeidszaken, zich een befaamde schutter met het geweer; 58 pnt. nam hij voor zijn rekening gevolgd door de heer Ros met 57. de heren Mater, Lauffer, Herwijer, Dir. Troost, en de heer de Kok met respectievelijk 56, 54, 53, 52, 51 pnt. Na afloop van de wedstrijden rijkte de heer Nieuwenhoff onder enkele toepasselijke woorden de prijzen uit aan de winnaars. De heer Laate, Adj. Inspecteur dankte namens de Politie vereniging in wel gekozen woorden, voor de gulle ontvangst en hoopte, dat wanneer de P.S.V. het volgend jaar in de maand Maart haar 15-jarig bestaan zal vieren en er ook schietwedstrijden georganiseerd zullen worden.

De Wnd. Dir. de heer Troost en de Adj. Dir. de heer de Kok woonden gedeeltelijk dit welgeslaagde schiettournooi bij.

BASKETBALL TOURNOOI EINDIGDE IN EEN TUMMELT.

Het onsportief optreden van een SITHOC-lid, die zich niet bij de beslissing van de scheidsrechter wilde neerleggen om het speelveld te verlaten na een onheuse behandeling tegen de scheidsrechter was oorzaak, dat de scheidsrechter afvloot. Ook de aanvoerder van Sithoc drong bij de speler op het verlaten van het veld aan, doch hij wilde niet gaan. De wedstrijd eindigde in de derde quarter met de Padvinders in de meerderheid met 18 tegen 13. Het was een zeer leuke wedstrijd, die door honderden aanschouwd werd. Jammer was dat enkele Sithoc favorieten zich niet behoorlijk konden gedragen en zelfs onder het spel stenen op het veld gooiden. Deze onsportieve daden strekt de sportman niet tot eer en bevorder evenmin de sport. Laten wij hopen, dat het publiek,vooral het stads publiek, dat hier naar wedstrijden komt zien zich in het vervolg beter zal weten te gedragen. De Padvinders legden door, dat zij in overwicht waren, beslag op de uitgeloofde trophee van de C.P.I.M., die de dorpsvoorzitter de ploeg met enkele toepasselijke woorden uitreikte.

BOKSEN

Londen. — De Amerikaan Joev Maxim, wereldkampioen half zwaargewicht, zal in Februari 1951 in Londen boksen. Hij krijgt de winnaar van de partij Woodcock-Gardner om het Britse zwaargewichtkampioenschap tot tegenstander.

Chicago. — In een partij over 10 ronden, waarbij de titel niet op het spel stond, heeft de wereldkampioen welter-gewicht Ray Robinson op punten gewonnen van Bobby Dykes. Robinson, die ruim 71 kg woog, 4 kg. meer dan Dykes en bijna 5 kg. boven de grens van het weltergewicht, gaf zijn tegenstander een boksles, zonder het er echter op toe te leggen hem uit te slaan, want telkens als hij Dykes in moeilijkheden had gebracht, stapte hij terug om hem gelegenheid te geven zich te herstellen. Desondanks werd de beslissing ten gunste van Robinson niet met algemene stemmen genomen: de referee en een van de kamprechters stemden voor Robinson, de andere kamprechter achtte de partij onbeslist.

's-Gravenhage. — Op Dinsdag 28 November bokst Luc van Dam in de Haagse Dierentuin tegen de Amerikaanse middengewicht Wildcat Amato, die onlangs Harrie Bos versloeg. Indien Van Dam deze partij overtuigend wint, zullen invloedrijke Europese bokskringen hem steunen bij een eventuele candidatuur voor een wedstrijd om het vacante Europese kampioenschap middengewicht tegen de Brit Randolph Turpin. Oorspronkelijk was de Fransman Villemain aangewezen als tegenstander voor Turpin, maar Villemain beijvert zich totnutoe Turpin te ontlopen, weshalve ingrijpen van de Europese Boksunie binnenkort te verwachten is en, ingeval Villemain als candidaat wordt uitgeschakeld, een andere tegenstander moet worden aangewezen.

ZWEMMEN

Kopenhagen. — Tijdens zwemwedstrijden te Kopenhagen won de Nederlandse Irma Schumacher de 400 meter vrije slag in 5 min. 20,2 seconden; tweede werd Greta Andersen (Denemarken) in 5 min. 28,6 seconden.

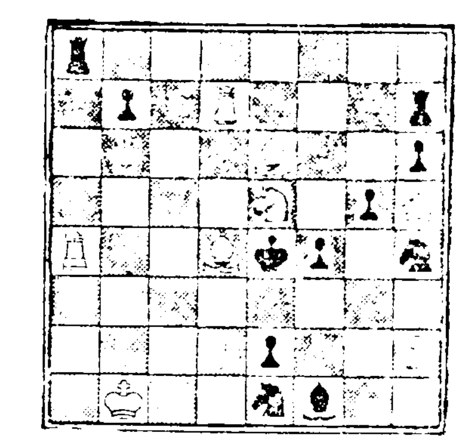
NAAR FRANKRIJK

Breda. — In verband met zijn voorgenomen vertrek naar Frankrijk heeft de N.A.C.'er Kees Rijvers een verzoek tot ontslag ingediend bij de P.T.T., waar hij als tekenaar werkzaam is.

Daar een opzeggingstermijn in acht moet worden genomen, zal het wel December worden, voordat Rijvers zich definitief in St. Etienne zal kunnen vestigen.

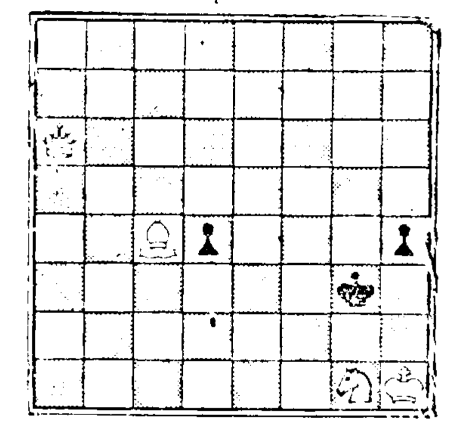
Ons schaakprobleem

Vorig probleem

Oplossing: 1. Pe5-g4 enz.

Nieuw probleem

Wit begint en geeft mat in 3 zetten.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

HET JAGERSFEEST.

Achter de graaf en zijn ridderlijke gasten volgden de grafelijke bestuurders, ambtslieden en jagers, bij wie zich in een lange rij vol afwisseling de liefhebbers van de edele jacht aansloten, die van heinde en ver naar het feest gekomen waren.

„Wie een plaats in de kerk wil, moet zich haasten", maande Hans Rieter.

„Ga met Johan vooruit, grootvader. Mijn gast verlangt niet de Dienst bij te wonen", antwoordde Filip Amberg.

Bezorgd hielp Johannes de grootvader bij het afdalen van de rotsige hoogte, die hun tot uitkijk gediend had.

„Waarom gaat Gotthold niet naar de Mis, grootvader?"

„Omdat de Ulmers de Mis afgeschaft hebben."

„De Mis afgeschaft? — Hoe konden ze dat doen?"

„Laat kanunnik Martin je dat maar eens vertellen. Nu moeten we lopen, willen we nog een plaats krijgen".

Vanuit de kerk bruiste uit honderden kelen het pelgrimslied:

„Maria, Moeder, wees gegroet! Gij, die onze Schutsvrouw zijt".

Het Godshuis kon de menigte van biddenden niet bevatten. Ze knielden in het rond op het zachte gras onder de lichtgroene twijgen der linden en volgden het gezang, dat door de geopende deuren tot hen doordrong. Aan de krachtige ellebogen van zijn kleinzoon had de oude Hans Rieter het te danken, dat hij nog een plaats veroverde op de houten treden, die naar het koor leidden, vanwaar hij over de menigte der gelovigen heen tot op het altaar kan zien. Nauwelijks kondigde de zilveren toon van een klokje het offertorium aan, of de offergang begon, het glanspunt van het feest.

„Kijk toch, grootvader, kijk toch!" fluisterde de knaap aan de zij van de oude. Reeds stak het blonde hoofd door de spijlen van de leuning der trap om beter te kunnen zien. Ook Hans Rieter volgde opmerkzaam de bewegingen van hen, die naar het altaar schreden.

Half angstig, half onwillig, door Hendrik de jagersjongen, stevig bij de halsband vastgehouden, voerde de beste speurhond volgens overoud gebruik in de heilige plaats de jagers aan, die hij zo dikwijls bij het vrolijk jagen door bossen en moerassen vooruitstormde.

Achter de hond schreed langzaam en waardig, het hoofd deemoedig gebogen, Ulrich von Felsenstein, de regerende graaf.Met doffe klank viel een zwaar geldstuk in de offerkist. Dan trad Ulrich nog een schrede vooruit naast het Hoogaltaar en boog in aanbidding de knie.

Weer klonk een offergift in de kist, maar die ze schonk, boog de knie niet. Met trots geheven hoofd ging graaf Sebastiaan langs het altaar heen naar zijn bidstoel toe. — Op hem volgde Hans von Westerstetten. Met een haastig gebaar, als wilde hij de vóór hem gaande vastgrijpen en ter verantwoording roepen, trad hij vlug een stap vooruit, toen echter zonk hij, de heiligheid der plaats indachtig, op beide knieën neer.

Een ogenblik kwam er stilstand in de offergang; toen echter bewoog hij zich onoverbroken in de van ouds gewende volgorde.

Munt na munt viel in de offerkist, schier eindeloos schoof zich de rij vooruit in bonte afwisseling.

Hans Rieter lette er niet meer op. Hij zag steeds maar die ene die de knie niet had gebogen voor het altaar, graaf Sebastiaan, die met trots opgeheven hoofd langs het Tabernakel was gegaan.

Het was dus waarheid, wat men elkaar in de herberg en bij het spinnewiel toefluisterde? Had graaf Sebastiaan de godsdienst van zijn vaderen verlaten en zich tot de nieuwe leer gewend?

„Hij is meer te Stuttgart dan te Blaubeuren", werd er gezegd, „hij staat in hoge gunst bij hertog Christophorus, de ijverigen bevorderaar van het Lutheranisme. Men zal spoedig genoeg merken, waar dat op uitloopt".

Hans Rieter had niet naar die praatjes willen luisteren. Een Helfensteiner zijn Kerk verlaten, zijn godsdienst ontrouw worden, die zijn voorvaderen zo hoog gehouden hadden! Neen, dan kende hij ze toch beter, die heren uit het edele, vrome geslacht. Weliswaar had men van den ouden graaf, den vader van Ulrich en Sebastiaan, indertijd ook genoemd, dat hij het met de niet-Katholieken hield. Die had heel veel gestudeerd en in de nieuwe boeken gelezen, had zelfs een dwaalleeraar, Schwenckfeld geheten, lange tijd bij zich op het slot gehad, had zich ook met de andersdenkende vorsten tegen de Keizer verbonden, was echter trots alles bij het oude geloof gebleven en een heel vrome en zalige dood gestorven. — Allicht was het ook zo met Sebastiaan gesteld. De mens weifelt en dwaalt, zolang zijn pelgrimstocht op aarde duurt; Gods genade alleen is een staf, die nimmer breekt, zo troostte zich de oude.

De Dienst was ten einde. Op het brede grasveld tussen de bonte rijen der kramen en tenten vermaakte zich het volk in spel en scherts. Naast de donkere lakense wambuizen der burgers zag men de pilokielen der boeren; naast de sluiers en kantenmutsjes der vrouwen uit de stad en van goud en zilver blinkende kappen van het land; de met veel kleurige linten en zware haarvlechten vermooide blonde kopjes der meisjes neven de bontmutsjes der jongelingen, met gouden of roodwollen tressen opgesmukt. Slank en vlug, goed geproportioneerd en niet te hoog gebouwd met frisse gelaatstint en licht haar, van een blond als de kleur van rijpe gersteären, zijn ze een schoon slag van mensen, deze kinderen der Juraheuvels en der enge dalen, die mensen en vee slechts schaarse ruimte bieden voor de voedende, vrucht-voortbrengende bodem, zo schaars, dat vlijt en arbeid moeizaam om het dagelijkse brood worstelen en met allerlei handenarbeid als weven, houtsnijden en beenbewerken en dergelijke moeten aanvullen, wat de schrale grond onthoudt. Boven, op de heuvels, groeit welig het vlas; daar weiden ook talrijke kudden schapen met zachte wol. Op de berghellingen vinden slechts de moedig klauterende geiten enige sappige kruiden. Voor deze vrolijke, grappige kostgangers draagt het bovendal der Tils de naam „Geitendal".

Wie weet raad?

Van Moppy tot Koeki was het hele stel naar school en dat is een hele opruiming. Dat zullen jullie moeders ook wel dikwijls zeggen. Want een hele opruiming is het. En nu Tante haar handen vrij had en geen bengels meer om zich heen, die in de weg liepen, had ze de gelegenheid, om rustig stof af te nemen.

Dat zou allemaal het vertellen niet waard zijn, want dat is werk van alle dag. Maar wat wel het vertellen waard is, is dat Tante een brief aan Tante Corry op haar schrijftafel vond en ze dacht: hoe is die daar in 's hemels naam gekomen?

Maar toen ze wat beter keek, kreeg ze gewoon een schok. Weet je wel, zoals wanneer je een electrische draad aanraakt Tante kende die hand. Dat was de hand van Moppy!

„Wel heb ik van mijn leven!" zei Tante tegen de enveloppe, en toen maakte ze hem open. Er vielen postzegels uit, daar begon het al mee. Zo'n kleine heks!

En toen kwam de brief. Verbeeld je! Tante had er nog al moeite mee om hem te lezen, want Moppy heeft een reuze hanenpoot al zegt Tante het zelf en bovendien had ze zeker de schrijftafel niet gebruikt. Maar eindelijk had Tante hem toch ontcijferd. Ze zal hem jullie ook eerlijk laten lezen, en dan eens zelf.

Kuraazou
15 Noovenber 1950.

Liefe Tante Cory,

Ik ben Mopy en ik ben negen jaar. U ken me wel. wan ik ben Mopy, U weet wel, die U fanmiddag straf gegeve heb, omdat ze met een mont fol at. Ik wil ook graag mee doen met de raadsel en ik wil teekerinnen stuuren ook. (En je moet ze zien tekenen! Alle benen staan scheef en de handen zijn net vegers-)

Hoe gaa tut met de neer in Holland? Ik stuur postseeges om te plaken dan wort hij beeter (Verbeeld je, ze denkt zeker dat postzegels pleisters zijn en dat die neef zich gesneden heeft!) Ik vin het reuse leuk u briev te screiven. Sal u Mopy niet meer een stantje geve als ze met mont fol praat? (Heb je ooit zo'n brutaal nest meegemaakt?)

Nau, Tante Cory ik weet niest mee Daarom zeg ik, dag. Tot de vogende keer. O ja hier sijn de raadsels. (Die zal Tante maar niet opschrijven, want Moppy is erg slim, of misschien heeft ze in Tante haar laatje gekeken).

Daaag, Tante Cory

Uw liefe nigje

Mopy

Tante vraagt jullie, allemaal, — neefjes en nichtjes: wat zeg je daar nu van? Is het niet toppunt? Tante kon haar ogen gewoon niet geloven. En het onbegrijpelijkste van alles is nog: hoe komt ze in ons hoekje? Juist,omdat Tante er al in zit en omdat het toch geen neefjes en nichtjes van Tante zijn, laat Tante het ze nooit lezen. Dat heeft Tante streng verboden. Dat wordt gestraft met opsluiten in het kasji di kakalaka! Zo erg is dat. En nu die Moppy!

Maar als ze van middag uit school komt, zal Tante haar eens onder handen nemen. Daar kan ze op rekenen.

* * *

Over die postzegels gesproken. Tante heeft nu drie dozen: twee grote en een kleine. En daar is het dan die brief van Moppy toch weer blij om: er zaten postzegels in. Maar natuurlijk niet genoeg. Tante vindt het nog lang niet genoeg. En dat onze neef 300 gulden voor postzegels krijgt. Daar zijn er wat voor nodig. Dus allen, die het beloofd hebben en allen die het nog niet beloofd hebben, vergeet niet Tante postzegels te sturen: van Curaçao en Suriname en van de landen hier uit de buurt.

In Holland is een neef, die heel zieke longen heeft en die met onze postzegels een reis naar Zwitserland kan kopen om beter te worden. Stuur dus alles wat je hebt en wat je krijgen kunt.

* * *

Nu nog even de raadsels.

1. Over het water gaat het, toch stil staat het. Wie raadt het?
2. Ik ben geen mens en geen dier, geen schilderij en geen beeld. En toch heb ik een neus, maar kan er niet mee ruiken.
3. Ik wijs U, wat ik zelf niet weet kunt gij me zeggen, hoe ik heet?
4. Hoe kan men van tien tien afrekken en toch tien over houden?
5. Waarom is van 2 ezels de kleinste altijd de knapste?

De oplossing vóór Donderdag 25 November aanstaande opsturen aan

Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg
Curaçao

En Tante hoopt, dat jullie van middag plezieriger thuis komt dan Moppy. Want er zit wat voor haar op.

Dag allemaal.
(behalve Moppy)

Hoe is die?

DIE KRANTEN VAN TEGENWOORDIG

Klant: In Uw advertentie staat, dat die stof zuivere wol is, maar het is klinkklaar katoen.

Winkelier: Ja,. Mevrouw, die kranten van tegenwoordig, ze zijn gewoon niet meer te vertrouwen.

DE BESTE DOKTER.

„Mijn dokter zei, dat ik met de ziekte, die ik heb, niet lang meer leven zal".

„Ga dan naar mijn dokter, die weet alle ziekten tot het oneindige te rekken.

VOOR DE RECHTBANK.

Jong advocaat: Edelachtbare heren! In het grote Boek der Natuur staat geschreven ....

Rechter: Zou de advocaat zo goed willen zijn ook de bladzijde te noemen?

GENEES JE ZELF.

Verkoper: U kunt niet buiten dit boek, mijnheer. Het is het beste werk, dat er bestaat om Uw geheugen te scherpen.

Klant: Dan is dat net iets voor jou. Herinner je je niet, dat je er een maand geleden ook mee aan mijn deur geweest ben en dat ik er toen uitgegooid heb?

VOOR DE FRISSIGHEID.

Toeschouwer tot verhuisman, die een kast naar buiten zeult: „Gaan die mensen verhuizen?"

„Wel nee, meneer, de meubeltjes gaan alleen maar een ritje maken om een luchie te scheppe".

Rupert en het levende Speelgoed.

9. De vriendjes hollen het bos in en beginnen te zoeken. „Laten we verschillende wegen nemen", zegt Sylvia. „Als we dan iets vinden, roepen we elkaar". Ze rent er vandoor en is al gauw uit het gezicht verdwenen. Rupert drentelt de andere richting uit. Plotseling schiet hij vooruit, want vóór hem ligt het ding waar ze naar zoeken: de geheimzinnige parachute. „Wat een klein mandje", denkt hij. „Ik zou er zelf haast niet eens in kunnen. Erg vreemd. Waar kan dat ding vandaan gekomen zijn? En waarom kwam het eigenlijk?"

10. Rupert kijkt zijn ogen op het mandje uit en mompelt: „Ik ben benieuwd wie daarin gereisd hebben". Op hetzelfde ogenblik geeft een zacht stemmetje hem antwoord: „Astublieft, wij hebben erin gezeten, en astublieft weet u misschien iemand, die een speelgoed-giraffe of een speelgoed-nijlpaard zou willen hebben?" Rupert schrikt en springt achteruit en kan een ogenblik geen woord uitbrengen, want vanachter een kleine berm staren twee kleine bange gezichten hem aan. „Dus er is hier tóch een giraffe en een nijlpaard", zegt hij tenslotte hijgend. Speelgoeddingen! Jullie zijn natuurlijk die dieren, maar de boeman zo over in de war zit".

11. Tot Ruperts verbazing draaien de speelgoeddieren zich om en hollen weg als hij de naam van de boeman noemt. „Hé, waar gaan jullie naartoe? roept hij en holt hen achterna". Ach, vertel de boeman toch niet, dat we hier zijn", hijgt het nijlpaardje. „Hij zou ons maar weer meenemen". „Praat geen domme dingen", zegt Rupert. „Ik kan de boeman toch niet roepen. Sylvia heeft zijn fluitje". Hij loopt harder dan zij en houdt ze al gauw tegen. „Vertel me nu eens waar jullie vandaan komen", vraagt hij.

12. Op Ruperts verzoek legt de kleine giraffe alles uit. „Wij komen uit de speelgoedwinkel van het Kasteel van het kerstmannetje", zegt hij. „We zijn daar heel lang geweest en we dachten, dat we nooit weggehaald zouden worden omdat de kinderen nooit vragen naar een nijlpaard of naar een giraffe. Ze vragen enkel maar poppen en teddybeertjes en dergelijke dingen. We wilden wel eens weten wat dat voor een gevoel geeft als je van iemand bent. Daarom leenden we op een goede dag een speelgoedparachute en nu zijn we dan hier. Maar, o wee, als de boeman ons vindt. Hij laat ons zeker niet hier blijven".

ARUBA

LIJSTENNUMMERING.

..Ten kantore van de Gezaghebber kwam Woensdagmorgen het Hoofdstembureau van Aruba bijeen om de lijsten te nummeren. Aanwezig waren de Voorzitter, Mr. L. C. Kwartsz; de heren H. Hessling, N. Henriquez, Da Costa Gomez en A. W. N. Goetze.

De voorzitter van het stembureau wilde ook de Pers aan het werk zetten, met het gevolg, dat de heer De Wit van de Arubaanse Courant en uw correspondent telkenmale de nummers en namen mochten trekken.

De uitslag werd reeds in ons blad bekend gemaakt.

Nu voorwaarts, kalm en bezadigd en vooral eerbied voor elkanders politieke overtuiging.

WAAROM GEEN ZWEMSPORT OP ARUBA???

Het actiecomité ter bevordering van de zwemsport schrijft ons:

Het is vreemd, dat op Aruba, dat toch ingesloten is door water de zwemsport niet in trek is, althans niet intensief beoefend wordt. De meesten, die gaan zwemmen, liggen meer op het strand van de zon te genieten dan dat ze het water aanraken. Curaçao is in deze Aruba ver voor. De zwemsport wordt daar intensief beoefend. Dit komt waarschijnlijk door de aanwezigheid van zwembaden, zoals het geschenk van de CPIM, het rifzwembad en het zwembad van de olie. Aruba heeft helaas niet zulke milde gevers, redenen waarom er ook niet intensief aan de zwemsport kan worden gedaan.

Reeds lang bestaat er op Aruba een streven om de zwemsport te bevorderen. Nu men allerwege actie voert voor een sportstadion, zullen we later ook met een zelfde succes een actie moeten voeren voor een zwembad.

De behoefte om zwemwedstrijden en polowedstrijden te organiseren vinden geen uitweg, om de eenvoudige redenen dat er geen behoorlijk plaats is. Hier moet verandering in komen. Op initiatief van de Consul van de Koninklijke Nederlandse Zwembond voor de Nederlandse Antillen en Suriname, de Heer van der Schoot, is men op Aruba doende een actie-comité op te richten, dat ten doel zal hebben de zwemsport op Aruba in den algemeenste zin te bevorden. Verschillende personen hebben zich reeds bereid verklaard deze actie te steunen. Wij noemen hier de Directeur van DOW, Ir. A. van den Berg, Dr. van Schouwen van de Lago en Ir. P. J. Nagel. De heren van den Berg en Schouwen zijn geen onbekenden in de zwemwereld. Ir. van den Berg speelde jaren voor de Delfste zwemclub, terwijl van Schouwen voor de Jonge Kampioen speelde. Als bizonderheid zij nog vermeld, dat in 1936 bij de Nationale Kampioenschappen te Wildervank de heren van den Berg en van Schouwen allebei in de finale van 100 meter rugslag werden geplaatst, waarbij van Schouwen de derde en Van den Berg de vierde prijs behaalde.

Dit comité hoopt spoedig, ja zeer spoedig, aan het werk te gaan. Een der doelen zal zijn te komen tet oprichting van een Arubaans Waterpolo team. Tevens zal aandacht worden geschonken aan zwemonderwijs, zodra de tijd daar is.

Dit actie-comité is een optimistisch geluid temidden van de vele verdrinkingsgevallen op Aruba. Verdrinkingsgevallen, die meestal oorzaak zijn van het feit, dat getroffenen niet kunnen of slechts gedeeltelijk kunnen zwemmen.

Eenieder, die geïnteresseerd is in deze actie wordt derhalve uitgenodigd zijn medewerking te geven aan het op te richten comité. Men kan zijn adhaesie zenden aan Postbox 82, Oranjestad. Wij vertrouwen, dat velen gevolg hieraan zullen geven.

Helpt mede de bandeloosheid onder de jeugd te beperken. Bezockt de N.A.B.L.O. fair op 1, 2 en 3 December 1950.

DEURWAARDER DOESBERG GAAT HEEN.

Begin November, enige dagen nadat hij zijn vijftigste verjaardag had gevierd, verliet de bekende deurwaarder van Aruba, de heer Charles William Doesberg de dienst van het Gouvernement.

Sinds 1930 heeft de heer Doesberg deze functie bekleed, nadat hij eerst als onderwijzer op Aruba werkzaam was. In de 20 jaren heeft de heer Doesberg getoond, wat hij waard was, een man, die wist wat hij wilde, maar ook een man, die een ieder wilde helpen zoveel hij kon. Tot tevredenheid van zijn superieuren en opdrachtgevers heeft hij steeds gewerkt. De velen met wie de heer Doesberg in aanraking kwam — het was soms geen prettige ontmoeting — hebben hem leren waarderen.

Van 1930 tot 1935 was hij tevens cipier. In 1938 slaagde hij voor zijn examen als practizijn, nadat hij enige jaren gewijd had aan de studie van de rechtswetenschap onder leiding van de rechters mr. Deutz en mr. Aberson. Zo maar zonder meer kan en mag Aruba van de heer Doesberg geen afscheid nemen, nu zijn plaats zal worden ingenomen door de heer Modesto Oduber, die vroeger bij de Gezondheidsdienst werkzaam was. Een woord van hulde is hier zeker wel op zijn plaats en wij als persmensen kunnen ook niet achter. blijven, want hoevele malen gaf hij ons inlichtingen en een goede plaats om u, geachte lezer, op de hoogte te houden van het wel en wee uit de rechtszaal.

De heer Doesberg kende zo langzamerhand zijn mensen wel, wij hebben het verschillende malen medegemaakt, dat de heer Doesberg ons zeide: Nu, die krijgt wel drie of vier maanden en gewoonlijk klopte zijn voorspelling.

Op Woensdag 8 November nam de heer Doesberg officieel afscheid. Na de rechtszitting kwam het personeel bij elkaar, waar door de plaatsvervangend Rechter H. Oduber namens het personeel van de griffie en het parket een blijvend aandenken werd aangeboden. Naar wij vernemen zal de heer Doesberg samen gaan werken met zijn zoon, die practizijn is te Oranjestad.

Aan Charles Doesberg, onze beste wensen voor de toekomst. Moge hij ook in de toekomst vele vrienden op Aruba tellen.

NIEUWE SHELL SERVICE STATION GEOPEND.

Dinsdag werd het „PIER-PUMP" Shell Service Station van L. J. M. Henriquez geopend. Ofschoon deze opening onofficieel geschiedde, was er toch een officieel tintje aan. Zoals een bakker bij de opening van zijn zaak een pond koekjes cadeau geeft, zo gaf de Directie van de „Pierpump" des morgens van 8 tot 12 aan alle automobilisten 5 gallon benzine cadeau. Dit royaal gebaar was vlugger bekend dan de opening, want de politie moest de file van de vele autos, die 5 gallon cadeau wilden hebben, komen regelen.

De Heer V. E. Henriquez, die dit station verzorgt, toonde ons vol trots het nieuwe station, waarbij hij mede deelde dat het geheel nog niet klaar is, aangezien de wasplaats voor autos nog gebouwd moet worden. Het ontwerp van dit zeer fraaie station, waarbij de verwaarloosde gouvernementsloodsen in een nog ongunstiger licht vallen, werd gemaakt en uitgevoerd door de Aruba Bouw Maatschappij, die door dit werk weer een bouwmonument op haar erelijst plaatste.

Het geheel is ruim en luchtig ingericht, een grote, showroom, die gehuurd kan worden, een kantoor, waar de directie zetelt. Daarnaast de benzine pompen, twee in getal met een capaciteit van 15 gallon per minuut (electrisch) en wanneer de electriciteit wordt uitgeschakeld 8 gallon per minuut handpomp). Hierachter vindt men de smeerafdeling, uitgerust met de modernste snufjes, waarvan wij noemen de Schur oil changer. U behoeft niet meer op de brug, want men kan de olie voor U ter plaatse verversen. Dit is het modernste apparaat wat op dit gebied bestaat. Voorts heeft men nog twee luchtdrukpompen, waarmede men automatisch kan toetsen of de banden voldoende druk hebben.

Wij bieden de Firma Henriquez onze gelukwensen aan. Het geheel maakt een uitstekende indruk en we kunnen gerust zeggen, dat dit het modernste station van Aruba is. Door deze uitbreiding kan men betere service geven en wij zijn ervan overtuigd, dat velen hiervan zullen profiteren.

Modern gebouwd en modern uitgerust is dit station een aanwinst, niet alleen voor de automobilisten, maar ook een aanwinst voor de vele mooie en moderne gebouwen, die Aruba heeft. Een aanwinst voor Aruba in het algemeen, een aanwinst voor het moderne havencomplex in het bizonder.

In verband hiermede willen wij nog eens opmerken, dat de gouvernements loodsen (drie), die tusen dit moderne station en de de Veers Theaters staan een zeer slechte indruk maken. Dit valt nu nog veel meer op. De verwaarlozing van gouvernementsgebouwen, die toch met geld van de belastingbetalers zijn gebouwd, is een openbare ergenis.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

HET ARUBAANSE SCHAAKPROBLEEM

Tweede ronde.

Mijnheer de Redacteur:

Vergun mij een kort wederwoord aan de schrijver van „Het Arubaanse schaakprobleem", die onder de schuilnaam van „Piet" mij in Uw nummer van Woensdag 8 November meent te moeten belagen.

De ridder met het gesloten vizier zingt thans een toontje lager en erkent dat het niet ik persoonlijk getracht zou hebben de onderwijzer Amelink op mijn lijst te krijgen, maar beweert nu dat anderen dat zouden hebben gedaan en dat deze namens mij of mijne partij zouden hebben onderhandeld.

Zoals reeds gezegd worden de candidaten van de Partido Patriotico Arubano niet door één persoon, doch door de verschillende secties gekozen en in een algemene vergadering van de partij bekrachtigd. Dus ben ik zeer benieuwd te weten welke leden dan wel van mijn Partij (Piet erkent dat ik het niet ben) met Amelink zouden hebben onderhandeld. Het Bestuur van de P.P.A. weet er niets van en ik kan mij moeilijk voorstellen dat leden of aanhangers van de Una, A.V.P. of A.E.P. getracht zouden hebben de heer Amelink te overreden op mijn lijst te komen. Ik daag de heer Piet dan ook uit de namen van de 2 personen te noemen die namens mij of mijne partij met den heer Amelink hebben onderhandeld. Indien hij dit niet kan doen, dan is Mijnheer Piet niets meer en niets minder dan een persoon die willens en wetens valse geruchten en verkeerde voorstellingen poneert teneinde zijn politieke partij te begunstigen.

Over de andere in zijn bovengenoemde artikel genoemde punten zou ik gaarne met hem in discussie treden (ik heb genoeg bewijsmateriaal zowel voor de statistiek als voor mijn optreden en houding tegenover de A.V.P.) maar dan moet hij zijn vizier openen en als een eerlijke ridder strijden.

Wij strijden altijd met open vizier.

U dankend voor de verleende plaatsruimte.

Hoogachtend,

J. E. Yrausquin.

RIJDEND LAWAAI

Met genoegen las ik dat de Heer Procureur Generaal een verbod heeft uitgevaardigd om politieke propaganda te voeren door middel van luidsprekers in het stads- en 2de district te Curaçao.

Dit is inderdaad een wijs besluit, want ongelukkigerwijze vallen de verkiezingen in de Kerstweek. En toch is het nodig dat men gedurende de Advent en de voorbereiding voor het Hoogfeest van Kerstmis een zeker decorum in acht neemt, en ook in de politiek. Dit nu zou niet mogelijk zijn als men dag in dag uit de cacofonie veroorzaakt door brallende politicasters met luidsprekers moet aanhoren. Vandaar dat vrijwel de gehele bevolking dit besluit des Procureurs op prijs zal stellen.

Het is nu wenselijk dat ook op Aruba een dergelijk verbod werde uitgevaardigd, immers voor Aruba gelden dezelfde overwegingen die geleid hebben tot het verbod op Curaçao.

De aankondiging van films voor de bioscoop zou desnoods een maandje kunnen wachten, want ook dat lawaai kunnen we gevoeglijk missen; zodat ook deze Drijf-Veer buiten beschouwing kan blijven want zo'n almachtige Drijf-Veer is het toch wel niet.

F.

ARUBAANS SCHAAKNIEUWS.

Hier volgen de uitslagen van de competitiewedstrijden, gespeeld op Vrijdag 1 November in het gebouw „Scala" te Oranjestad.

Groep				
Groep I:	De la Fuente	—	Lopez	afgebroken
Groep II:	Lichtenstein	—	Brown	1—0.
	Kipp	—	Van Putten	0—1.
	Keuper	—	Kaster	1—0.
	Weijland	—	Domburg	0—1.
Groep III:	Lau	—	Van Woerkem	0—1.
	Leenheer	—	Hiemstra	0—1.
	Van Nesse	—	Nieuwkerk	0—1.
Groep IV:	Hartog	—	Cruysen	1—0.
Groep V:	Gazemier	—	Oems	0—1.
	Hoekstra	—	Hickinson	1—0.
	Van Thol	—	Venhuizen	1—0.
Groep VI:	Scott	—	Koch	0—1.
	Marcilin	—	Silinsky	1—0.(regl.)
Eerder gespeeld				
Groep I:	Pandt	—	Lopez	0—1.
	Kroonenberg	—	Hehenkamp	½—½.

De eerstvolgende schaakavond zal worden gehouden op Vrijdag 17 November in het gebouw van het R.K. Militair Tehuis te San Nicolaas, 's avonds om 7.45 uur.

NIEUWSKRUIMELS

— De administrateur van het Scala-Theater te Den Haag de heer Chr. Kalkman is dezer dagen op 65 jarige leeftijd overleden. De heer Kalkman was ruim dertig jaren aan het Scala-theater verbonden.

— Zaterdagmorgen heeft de Burgemeester van Rotterdam Mr. P.J. Oud het nieuwe warenhuis van de Firma Vroom & Dreesmann officieel geopend. Dit warenhuis waarop nog 5 verdiepingen zullen worden opgezet kan worden beschouwd als het modernste warenhuis van Europa.

— De 28 jarige militaire arts Dr. J. A. van Meurs, die pas dagen geleden uit Indonesië Nederland aankwam zal zich 11 Nov. per vliegtuig naar Suriname begeven om als militaire arts zich te voegen bij de vrijwilligers die op weg zijn naar Korea. Dr. van Meurs behaalde in 1950 te Paramaribo zijn geneesheer-diploma.

DE GEZAGHEBBER VAN ARUBA

PLAATSELIJK HOOFD DER POLITIE.

gelet op de artikelen 78 en 63 sub i. van de Algemene Politiekeur 1937 voor het eiland Aruba. (P.B. 1937 No. 1.),

VERKLAART:

A. dat met ingang van heden het gedeelte van de openbare weg, de Beatrixstraat te Oranjestad, gelegen tussen de G. Madurostraat en de Bachstraat, uitgesloten is voor het verkeer met alle vervoermiddelen en vee in BEIDE richtingen;

B. dat met ingang van heden het gedeelte van de openbare weg, de Julianastraat te Oranjestad, gelegen tussen de Schumanstraat en de G. Madurostraat, uitgesloten is voor het verkeer met alle vervoermiddelen en vee in de richting van de Irenestraat;

C. dat met ingang van heden het gedeelte van de openbare weg, de G. Madurostraat te Oranjestad, gelegen tussen de Julianastraat en de Beatrixstraat, uitgesloten is voor het verkeer met alle vervoermiddelen en vee in de richting van de Beatrixstraat;

D. dat met ingang van heden verboden is te parkeren met motorrijtuigen, rijtuigen of handkarren op het gedeelte van de openbare weg, de Irenestraat te Oranjestad, gelegen tussen de L. G. Smithboulevard en de Beatrixstraat;

E. dat het bovenstaande door desbetreffende verkeersborden is aangeduid.

MAAKT BEKEND:

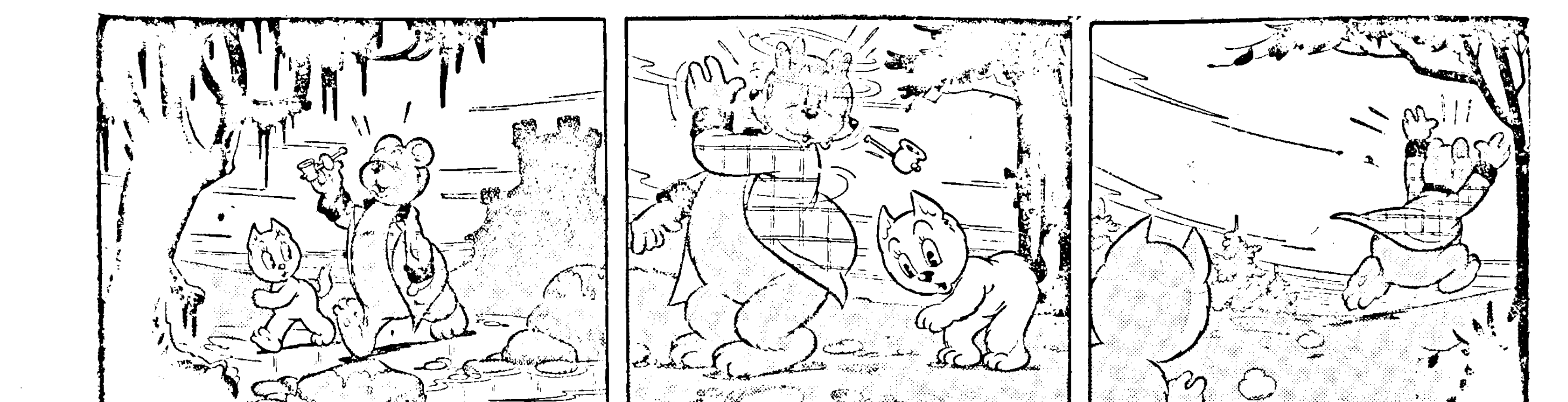
1. dat met ingang van heden het gedeelte van de openbare weg, de Irenestraat te Oranjestad, gelegen tussen de L. G. Smithboulevard en de Beatrixstraat, wederom voor het verkeer in BEIDE richtingen is opengesteld;

2. dat met ingang van heden het gedeelte van de openbare weg, de G. Madurostraat te Oranjestad, gelegen tussen de Beatrixstraat en de Julianastraat, wederom voor alle verkeer is opengesteld in de richting van de Julianastraat.

Aruba, 8 November 1950.
De Gezaghebber voornoemd,
KWARTSZ.

752

Tom Poes en het Monster van Loch Ness

Toen Tom Poes en heer Ollie hun koffer hadden uitgepakt en wat hadden gegeten begonnen ze hun eerste ontdekkingstocht langs de oever van het meer.

„Het is hier bepaald ongezellig!" mopperde heer Bommel. „Mist en koude, modder en water, een tochtige kamer en een zeurderige gastheer die al maar over geld praat. Niets voor een Bommel, als je begrijpt wat ik bedoel! Je hebt best kans, dat er niet eens een monster is! Zullen we teruggaan, jonge vriend?"

„Hm!" mompelde Tom Poes, „wacht eens even, heer Ollie! Het is mogelijk, dat het monster niet bestaat maar dit zijn toch in ieder geval vreemde sporen! Als die van een hond zijn, dan is het een erg grote hond! Vindt U ook niet?"

Heer Ollie wierp een blik op de grond, keek toen verwilderd om zich heen en begon te lopen.

„Ik ga inkopen doen!" riep hij over zijn schouder. „Een schepnet en een muizenval en rattengif! Het is roekeloos om hier zó, zonder iets, rond te lopen! Wacht hier op me, jonge vriend!" hij begon te hollen en verdween al gauw uit het gezicht.

Tom Poes haalde zijn schouders op en liep verder achter de sporen aan ....

Tien Surinaamse Statenleden verzetten zich tegen ingrijpen van Nederland.

Paramaribo — De oppositie in de Staten van Suriname geeft in een schrijven aan de Landsregering als haar mening te kennen, dat volgens haar mening het niet mogelijk zal zijn, dat de Nederlandse regering en het Nederlandse parlement hun medewerking zullen verlenen bij het treffen van maatregelen, die de vervanging beogen van de Staten van Suriname door een ander orgaan, aangezien dit — zo wordt in de brief gezegd — ernstige inbreuk zou maken op de autonomie van Suriname.

„Indien Nederland aan de verwezenlijking daarvan zou medewerken, zou onherstelbare schade worden toegebracht aan de verhouding tussen beide landen", aldus de verklaring van de oppositie, die vervolgt:

„Wanneer de elf leden van de coalitie niet meer willen vergaderen en inderdaad aftreden, zouden de Staten uit tien leden bestaan, hetgeen niet het minste beletsel vormt voor de voortzetting van het werk. De toepassing van art. 174 enz.....

De toepassing van artikel van artikel 174 van de Landsregeling is een uiterst middel, dat alleen mag worden toegepast wanneer alle andere middelen gefaald hebben. Wanneer 11 leden niet meer willen vergaderen, hadden de Staten moeten worden ontbonden", aldus de verklaring, die in de stap van de regering een poging ziet „om langs deze hoogst ondemocratische weg en met verkrachting der parlementaire regels, een door de meerderheid van 11 leden der Staten gewenste wijziging van het kiesreglement, buiten de kiezers om en in strijd met de Landsregeling door te zetten."

De Landsregering en de 11 Statenleden hebben hiermede getoond, „dat zij niet alleen een ontstellend gebrek aan kennis van het staatsrecht van Suriname en conventies hebben, maar ook, dat de waarborg voor de toepas- van democratische beginselen bij hen verre van veilig is."

De verklaring was ondertekend door de heren Koladere, Findlay, Pengel, Van Ommeren, Convatius, Juglall van de N.P.S. Soemita en Karamat Ali van de K.T.P.I. en Mohammadradja en Jamaluddin van de V.H.P.

Sportnieuws uit Nederland.

Zo slecht het momenteel gaat met ons nationaal voetbal, zo goed staan onze hockeyers er voor. Ons nationaal hockey-team behoort momenteel tot de sterkste teams ter wereld, getuige het resultaat onlangs behaald in het hockey-tournooi in Spanje, waar Nederland het oppermachtige Pakistan weerstond. Vooral technisch spelen onze jongens een zeer sterk en knap spelletje, daarbij komt nog een prima teamgeest en groot enthousiasme.

Hockey.

De hele Nederlandse hockeywereld maakt zich nu gereed voor de grote strijd tegen Pakistan in het Olympisch Stadion te Amsterdam. Men schijnt een zeer grote toeloop van het publiek te verwachten, daar men deze wedstrijd niet in het hockey-stadion, het zg. Wagner-Stadion, doch in het Olympisch Stadion laat spelen. In een onzer vorige editie's gaven wij reeds een opstelling van het Nederlands elftal, Een spannende en een op hoog peil staande wedstrijd staat ons te wachten.

Ook de hockey-competitie gaat voort, en het sterke H.H.Y.C. uit Den Haag en Venlo gaan beiden ongeslagen aan de kop van hun afdelingen, waarbij grote overwinningen genoteerd worden geboekt. Vorige week bond H.H.YC. hun stadgenoot H.D.M. met 7—0 aan hun zegekar, waarbij H.D.M. er nog genadig afkwam, terwijl Venlo Breda klopte met 6—0.

H.H.Y.C. en Venlo beschikken momenteel over elftallen van internationale klasse Dat deze twee ploegen kampioen zullen worden is wel bijna zeker. Er staat ons dan weer een uiterst spannende eindstrijd te wachten om de hoogste titel.

Schaken.

Te Amsterdam zijn reeds de eerste partijen gespeeld, en al kan men nog niet veel zeggen, toch belooft dit een uiterst spannend tournooi te worden. Maar meer nog, het wordt een zeer zwaar tournooi. Immers vijf ronden per week is veel. En daarmee zijn de spelers nog niet klaar: er komt bij, dat ze iedere morgen om tien uur hun eventueel afgebroken partij moeten afspelen. Er zijn al zeer snelle partijen te melden o.a. uit de eerste ronde tussen Foltys en Pirc. Zij ruilden stukken op de negende en elfde zet, ruilden de dames op de twaalfde en hadden toen geen verdere uitwisseling van krachten nodig om na negentien zetten de puntjes te delen. Een Siciliaan in de voorhand, waar niets van of op te zeggen valt.

Wel een zeer snelle winst scoorde Trifunovic nog wel met zwart. In een soort spiegelbeeld van de Tarrasch-verdediging (Damegambiet) schoot zijn tegenstander Kottnauer op de 15e zet een in zijn soort fraaie bok, die hem glad een stuk kostte. Dat is onder meesters te veel, en op de 20ste zet gaf Kottnauer het dan maar op.

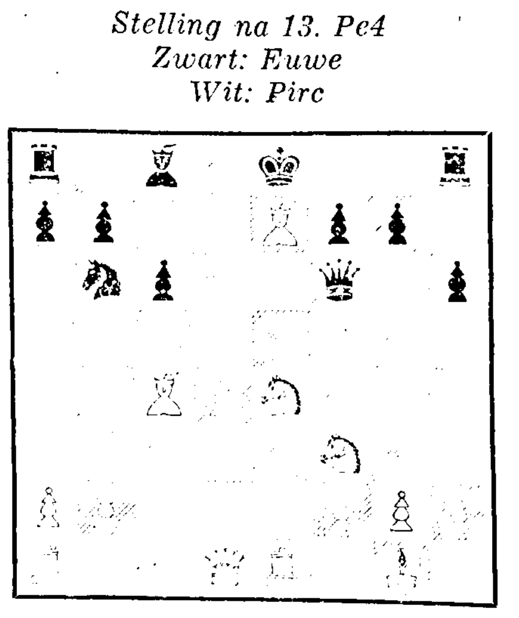
In de volgende partij werd overduidelijk het verschil tussen een meester en een zogenaamde grootmeester gedemonstreerd. De IJslander Gudmundson stond tegen Najdorf in een Damegambiet met zwart op de elfde zet zonder twijfel verloren. Dat kan gebeuren, als men passief speelt en de tegenstander een geweldige attaque opdringt. Najdorf offerde op de 13e zet — (zijn lotings nummer) — een stuk, speelde daarna zeer nauwkeurig verder en won in grootse stijl na 30 zetten. Al met al kleine voorbeelden uit een tournooi; waar de grootmeesters uit de gehele wereld elkander fel bestoken met als inzet een mooie eerste prijs. Voor de vele schaakliefhebbers onder onze lezers geven wij hieronder het verloop van de patij Pirc (Zuid Slavië) — Euwe (Nederland) uit de eerste ronde, welke op voorstel van Euwe remise werd gegeven.

Dame-gambiet

Wit: Pic *Zwart: Euwe*

1. Pf3—d5; 2. d4—Pf6; 3. c4—e6; 4. Lg5—h6; 5. LxPf6—Dxf6; 6. Pc3—c6; 7. e3—Pd7; 8. Ld3—dxc4; 9. Lxc4—e5. Verlangen naar ruimte! 10 0-0—exd4. Zwart kan hier moeilijk reeds thans Le7 spelen, want na Pe4 komt de dekking van pion d5 in het gedrang en moet de zwarte dame naar het ongunstige veld g6; 11. exd4—Le7; 12. Tel—Pb6; 13. Pe4.

Stelling na 13. Pe4
Zwart: Euwe
Wit: Pirc

13. ....—Df4; 14. g3—Dc7; 15. Lb3—0-0; 16. Pe5—Pd5; 17. Tc1—Le6; 18. Pc3—Lxc5; Praktisch gedwongen; 19 dxc5—Ta-d8; 20. Df3—Dc7; 21. h4—Tf-e8; 22. a3—Pf6; 23. Pg6.

Op 23 ....—fxg6 volgt 24. Txe6 met op volgende zet stukwinst door aftrekschaak. 23. ....—Dd7; 24. Lxe6—Txe6; 25. Ted1—Dc8; 26 TxTd8†—Dxd8. Remise op voorstel van zwart.

VIJFDE RONDE VAN HET INTERNATIONAAL SCHAAKTOURNOOI

Amsterdam. — De uitslagen van de vijfde ronde van het internationaal schaaktournooi te Amsterdam luiden: Pilnik remise met O'Kelly; Pirc verliest van Tartakower; Stahlberg wint van Kramer; Trifunovic remise met Rossolimo; Van Scheltinga remise met Foltys; Reshevsky remise met Euwe; Gudmundsson remise het Kottnauer; Szabados remise met Van der Berg; Gligoric remise met Donner; Golombek verliest van Najdorf. De stand luidt thans: **1** en **2**. Gligoric en Stahlberg met 4 punten; **3**, **4** en **5** **Rehevsky**, Najdorf en Rossolimo met 3½ punt; **6**, **7** en **8** Tartakower, Euwe en O'Kelly met 3 punten; **9**, **10** en **11** Pilnik, Trifunovic en Szabados met 2½ punt; **13**, **14**, **15** en **16** Van Scheltinga, Gudmundsson, Donner en Van der Berg met 2 punten; **17** en **18** Kottnauer en Foltys met 1½ punt; **19** Golombek met 1 punt en **20** Kramer met ½ punt.

Voetbal tijdens het weekeinde

De tweede ronde om het kampioenschap van de B-klasse neemt heden middag een aanvang. Het programma is hetzelfde als verleden Vrijdag n.l. S.V.A. — Scherpenheuvel en Vesta — P.S.V. Maar het terrein waarop gespeeld wordt is niet hetzelfde. Deze tweede ronde zal draaien op Mundo Nobo, het terrein zonder smaak met zijn triestige aanblik. Toch kon men in de krant lezen dat Sch. zich daar goed thuis voelt en van Vesta hebben we hetzelfde gehoord. Maar wij veronderstellen toch dat er van de vier ploegen geen zo goed thuis is als P.S.V. al is er dan ook geen gezellige omgeving.

Wat de wedstrijd van heden middag betreft tussen SVA — Scherpenheuvel kan men zeggen dat het weer hard werken zal zijn evenals verleden week, toen een van de SVA mannen zei: We hebben de overwinning uit het vuur moeten slepen.

Na hard zwoegen zullen het deze keer de potige soldaten weer kunnen zeggen niettegenstaande Sch. technisch de beste ploeg is van de vier candidaten, zoals men kon lezen. Zo lang de rood groenen niet leren schieten komt er geen overwinning.

Voor P.S.V. zal het Zondag weer werkendag zijn nu ze voor de tweede maal Vesta tegenover zich krijgen. Het zal een moeilijk

De Heer en Mevr.
J. L. BOUT-RADEMACKER
geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon:

LUDWIG OTTO

St. Elizabeth Hospitaal

17 Nov. 1950

Tot ons innig leedwezen overleed gisteren, in de leeftijd van 29 jaar, onze goede vriend en collega,

BAUKE SIDERIUS,

in leven Agent van Politie, eerste klasse op ARUBA.
Zijn nagedachtenis zal bij ons in dankbare herinnering levendig blijven.

Hij ruste in vrede.

HET PERSONEEL VAN DE POLITIE OP ARUBA.

opgaaf worden om de rappe, ja men kan wel zeggen watervlugge Vestajongens in bedwang te houden en het vreedzame sportieve gevecht tot een goede einde te brengen. Het zal een kamp zijn die van iedere speler het uiterste zal vergen, want Vesta dat thans op de bovenste sport van de lader staat zal die plaats niet meer willen afstaan. Die Vestajongens vechten al enkele jaren voor de A-klasse die ze al heel dicht genaderd waren, doch de poort bleef voor hen gesloten daar ze op het beslissende moment faalden. Maar nu de kans er is als nooit te voren zullen ze alles in het werk stellen om er binnen te stappen. Men mag dan ook verwachten dat het er Zondag zal krullen in de vervallen arena aan de oude Piscaderaweg.

* * *

Voor de Junioren staan er drie wedstrijden op het programma. De ontmoeting Transvaal — Veendam en Huracan — Vitesse zijn van belang, ofschoon ze wel aantrekkelijk kunnen zijn, terwijl de strijd tussen Jong Holland en Estudiantes voor laatstgenoemde van groot gewicht is daar de rood witten boys van Patricio nog een goede kans hebben op de titel. Daarom verwachten wij een vurige jongensstrijd waarvan men zal kunnen genieten.

SPORT

DE STERKE VROUW

Moskou. — Tijdens wedstrijden te Boekarest heeft de Russische Anna Dreseva een nieuw wereldrecord kogelstoten voor dames gevestigd met een worp van 15,02 meter. Het oude wereldrecord stond op de naam van haar landgenote Klaudia Totchenova, die 31 October 1949 te Tbilissi 14,86 meter wierp.

KAREL LOTSY GAAT VOORUIT

Haarlem. — De toestand van Karel Lotsy, de voorzitter van de K.N.V.B., die in het ziekenhuis te Haarlem wordt verpleegd, is zeer bevredigend te noemen. Men verwacht, dat hij over ongeveer twee weken het ziekenhuis zal mogen verlaten, waarna de K.N.V.B.-voorzitter nog geruime tijd rust zal moeten houden om volledig herstel van krachten te verkrijgen.

Officieel bezoek van het Koninklijk echtpaar aan Zuid-Holland

's-Gravenhage. — Zoals gemeld, is het bezoek van het Koninklijke Paar aan de 11 provinciën, dat de Koningin na Haar troonsbestijging beloofde, vandaag besloten met een officieel bezoek aan Den Haag, waar bij ontvangsten door de Commissaris der Koningin en de burgemeester plaats vonden, terwijl o.m. de Provinciale Staten en de Gedeputeerde Staten, wethouders, raadsleden en vertegenwoordigers van de burgerij aan het Koninklijk Paar werden voorgesteld. De burgemeester bood de tekeningen aan van het ameublement voor de kamer van de Prinsesjes, dat het gemeentebestuur laat vervaardigen. Hedenavond vond een gala-avond plaats in de Koninklijke Schouwburg.

DE HOLLANDSE CRIPPS

's-Gravenhage. — Gisteravond maakte de minister van financiën, prof. Lieftinck, in de Tweede Kamer een drastische besnoeiing van de Rijksbegroting 1951 bekend, welke tot gevolg zal hebben het bezuinigen van een bedrag van naar raming 100 á 150 millioen gulden. De minister kenschetste de financiële situatie van Nederland als „critiek" en zeide, dat de bezuiningsmaatregelen „de militaire sector niet zouden uitsluiten".

VERDUISTERING VAN STAAT

Amsterdam — Maandag 13 November jl. hadden zich twee Amsterdammers wegens „verduistering van staat" voor de rechtbank te Amsterdam te verantwoorden.

De echtgenote van verdachte A.F.P. (Planta) verwachtte begin Maart 1947 een baby. Het echtpaar wenste afstand te doen van het kind en had te dien einde vóór de geboorte een advertentie geplaatst, waarin ouders voor het kind werden gezocht. De tweede verdachte A.B.B. (Bredenhorst), expediteur te Amsterdam, antwoordde op de advertentie en door middel van een of twee tussenpersonen werd tussen beide verdachten een afspraak gemaakt, dat het kind dadelijk na de geboorte, over zou gaan naar de familie B. Laatstgenoemde gaf het zoontje na de geboorte aan bij de burgerlijke stand als een uit zijn eigen huwelijk geboren telg.

De officier van justitie, mr. L. Feitsma, eiste tegen beide verdachten wegens „verduistering van de staat" een gevangenisstraf van 6 maanden. Uitspraak 27 November.

INDONESIE

WETTELOOSHEID IN INDONESIE.

Djakarta — De berichten omtrent het stichten van brand in de omstreken van Besuki werden met grote bezorgdheid in Nederlandse kringen alhier ontvangen, zo meldt Aneta vandaag. In verband met de toestand in Besuki heeft de vertegenwoordiger in Surabaja van de Nederlandse Hoge Commissaris, de heer Van der Zwaal, een bezoek gebracht aan de autoriteiten van Oost-Java. De Indonesische minister van binnenlandse zaken heeft de gouverneur van Oost-Java en het hoofd der politie voor besprekingen naar Djakarta ontboden.

De speciale correspondent van Aneta op Oost-Java meldt vandaag, dat in de afgelopen nacht 40 schuren, waaronder die van de oud-Djember landbouwmaatschappij, in brand werden gestoken. Het is nog te vroeg om een volledig overzicht van de schade te verkrijgen, die door de brandstichting is veroorzaakt. (Onvolledige officiële berichten meden, dat tot dusver ongeveer 300 schuren zijn uitgebrand), de vernieling moeten orm zijn.

De correspondent zegt, dat niet alleen de tabaksplantages, maar ontgelden. Veediefstal is aan de orde van de dag, terwijl verschillende dorpshoofden, die de schuldigen niet wilden helpen, moesten toezien, hoe hun woningen in vlammen opgingen. De correspondent verneemt uit betrouwbare bronnen, dat de slachtoffers van de moorden dikwijls Masjumi (Mohammedaanse) leiders zijn. Het is nog niet duidelijk welke groen voor de brandstichting aansprakelijk is, maar wel is duidelijk, dat de bevolking er niet de hand in heeft. In de afgelopen drie dagen zijn er ook aanslagen gepleegd op employee's van tabaksplantages.

Nog een moord.

Dajakarta — De beheerder van de suikeronderneming Badjaratma, de heer J. Saenger, en zijn chauffeur zijn Woensdag vermoord gevonden ten Zuiden van de plantages der onderneming te Brebes. Er zijn geen verdere details bekend.

AGENDA

WEST-END: „Key to the City" Zaterdag 19 en 21.15 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Desert bandit" Zondag 16.30 uur; „That midnight kiss" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Kiss tomorrow goodbye" Zaterdag 21 uur en Zondag 20.30 uur; „Roaring Westward" Zaterdag 19 uur; „Riders of the Ghost City" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Bambi" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 10.30, 18.30 en 20.30 uur; „Law of the West" Zondag 16.30 uur.

MUNDO NOBO: Competitie B-klasse: Scherpenheuvel 1 — S.V.A. 1 Zaterdag 16 uur; P.S.V. 1 — Vesta 1 Zondag 16 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 18 November 18 uur af tot Zondag 19 November 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

VREDENBERG: Baseball: Los Tigres de S.U.B.T. — Pepsi Cola Zondag 10 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Wilhelmina**, Hendrikplein 7, tel. 2380 en **Botica Americana**, Bredestraat 157 (O.), **tel. 3636.**

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood **bellen: J. R. v. Gaffen, tel. 1189 (dag en nacht).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, J. Huksloot van 7 — 15 uur, tel. 1193 en 5210.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: **Zuster De Lannoy,** Weg naar Welgelegen 6, tel. 3893.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 18: werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

SYNAGOGEDIENSTEN: Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat: Vrijdag om 18.15 uur: Avonddienst van Sjabbat — Na afloop: Kidoesj (Sabbatwijding).

Zaterdag om 8.30 uur: Ochtenddienst van Sjabbat — Schriftlezing: Genesis 28:10 t/m 32:3; om 17 uur: Jongensclubje; om 18 uur: Avonddienst van de uitgaande Sabbath.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Jij en ik en de radio"; 21.45 Het Wit Gele Kruis; 22.00 Noord-Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 8.30 Kath. Kerkdienstuitzending vanuit de R.K. Kerk Groot Kwartier; 9.30 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Wekelijkse Culturele Causerie; 11.15 Zondagmorgenme- Sonate in A, Joh. Brahms; 9.30 Morgenwij- 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Alice Ehlers; 13.00 Sluiting; 18.30 Uitzending voor de Katholieke Jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „In the mood"; 20.00 Curoms Culturele Curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraibisch Overzicht; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 meter).

Zaterdag: 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 Lichte klassieke muziek; 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en sluiting.

Zondag: 8.30 „The Lutheran hour"; 9.00 Sonate in A, oh. Brahms; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Sonate No. 14 in Cis van L. v. Beethoven; 10.15 Ziekenuurtje, Leger des Heils; 11.00 Lunchmuziek en Sluiting; 15.00 Voor jarige Hindostani; 18.00 Vioolconcert in d van J. Sibelius; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 „The Lutheran hour"; 17.15 Naar bed; 17.25 Gramofoonplaatjes; 17.54 Voor de Jarigen; 18.00 Uitzending van de dienst in de Kathedraal; 19.01 Nieuws; 19.20 Piano Concert No. 5 in Es van L. v. Beethoven; 20.00 Het Sociaal Instituut; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen by: Dario Cardoze — Luna Park; H. C. Galmeyer — Cerito; Servicenter — Van Engelen; J. R. Elsevier — Gasparito; J.H. Jonckheer — St. Helena; H. J. Scheidelaar — Mundo Nobo; A. D. Capriles & Co — Oranjestraat; H. Winkel — Hendrikplein en J. Isa, Hato.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Weekend wacht 18 Nov. (18.30 uur) t/m 20 Nov. (7.30 uur) R. H. Helweg, tel. 2140—2843.

Personeel Afdeling:
18 en 19 Nov.: M. B. Lansink, tel. 2351, Hotel Negropont; b.g.g. tel. 2343—4.

Materialen Afdeling:
18 en 19 Nov.: F. J. Wisman, Troepiaalweg 3 D, tel. 4330.

Geneeskundige Dienst:
18 Nov. (12.30) — 20 Nov. (7.00): Dr. Beekman, tel. 2412; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
18 Nov.: P. W. K. Zuiderent, tel. 2950.
19 Nov.: P. J. Hesper, tel. 2710.

Scheepsagentschap:
18 Nov.: 00.00 — 08.00 uur A. Bloemink, tel. 2288; 08.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 24.00 G. H. van Leeuwen, tel. 2174.
19 Nov.: 00.00 — 24.00 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174.

Dok Afdeling:
18 en 19 Nov.: J. P. Marcussen, tel. 2420.

Bioscoop: Zaterdag: „Miraculous journey"; Zondag: „Captain China". Toegang boven 16 jaar.

Bridge: Voor de Jubileum bridge-drive in Sociëteit Asiento bestond enorme belangstelling. Er werd zeer vlot en geanimeer gebridged, zodat reeds om half twaalf de prijsuitreiking kon plaats vinden. De uitslag luidde als volgt:

Groep I: Eerste prijs, tevens Hoofdprijs: Mevrouw Van der Meer en Mej. Schrils met 5540 punten. **Tweede prijs:** Familie Jansen met 3410 punten. **Derde prijs:** Dames Kooyman en Mietes met 2510 punten. **Slamprijs:** Dr. Deutekom en Hr. Pasman met 6 schoppen. **Hoogste aantal tafels met plus score** heren Bunte en De Haas. **Hoogste score 4e tafel:** Miss Beca Correa en Mrs. Troost met 1050 punten. **Booby prijs:** heren Juffermans en De Vos Burchart.

Groep II: Eerste prijs: Familie Van Straaten met 4680 punten. **Tweede prijs:** heren Kooren en Kooren met 3330 punten. **Derde prijs:** heren waan en Burger met 2970 punten. **Slamprijs:** Mevr. Proosdij en Mevr. Van Eps met 6 Sans Atout. **Hoogste aantal tafels met plius score:** heren Huith en Hering. **Hoogste 4e tafel:** heren Berend en Kappel met 1930 punten. **Booby prijs:** heren Halewijn en De Vroom.

Groep III: Eerste prijs: heren Welschen en Van de Brugge met 3100 punten. **Tweede prijs:** Familie Westendijk met 2820 punten. **Derde prijs:** heren Jesurun en Mercera met 2700 punten. **Slamprijs:** Dames Van de Brugge en Welschen met 6 klaveren. **Hoogste aantal tafels met plus score:** heren Van Heboken en Van Leeuwen. **Hoogste score 4e tafel:** heren van Gijn en Linker met 1040 punten. **Booby prijs:** heren Traam. Groepprijs voor het jaar, dat als einduitslag de score nul het dichtst benaderde: Dames Van Wordragen en Van der Boon met plus 30 punten.

Zondagsschool der Protestantse Gemeente te Emmastad en Julianadorp: Aan de ouders der leerlingen wordt bekend gemaakt, dat van Zondag 19 November af, gezamenlijke diensten worden gehouden in de kerk te Rio Canario, tot Kerstmis in verband met het instuderen van het Kerstprogramma. Voor de lagere school te Julianadorp vertrekt elke Zondagmorgen een bus om 10.30 uur naar de kerk en deze bus brengt de kinderen om 12 uur weer terug. Alle leerlingen worden verwacht.

Evenals andere jaren verzoeken wij vriendelijk aan ieder, die wil meehelpen de onkosten van de Kerstviering te bestrijden hun gaven af te dragen bij onderstaande adressen:

Mevr. v.d. Hoeven, St. Michielsweg 13 Julianadorp; Mevr. Van Ingen, Isla 45; Mevr. Kwestro, J. v. Stolberglaan 24, Rio Canario. Ook kan dit natuurlijk gebeuren in de Z.S.-diensten. Bij voorbaat onze hartelijke dank.

Alle jongens en meisjes uit klas 4 en (uit de kerk) worden Vrijdag as 17 uur in het Jeugdhuis verwacht voor het repeteren van de Kerstcantate.

SPORTCLUB ASIENTO.

Voetbal Zondag 19 November spelen wij tegen het 1e elftal van de Pletterij op het terrein Rio Canario. Aanvang 16 uur precies. Scheidsrechter De Winter.

Op Groot Kwartier spelen onze veteranen tegen de oudjes van de Pletterij. Aanvang 16 uur. Scheidsrechter Halewijn. De verliezer van deze „big match" betaalt het gebruikelijke biertje na afloop. De voetbalcommissie rekent er op, dat er deze keer door niemand wordt afgeschreven. Zondag met zijn allen naar Groot Kwartier.

BEKENDMAKING.

Het Hoofd van de Landswatervoorziening brengt de abonné's in herinnering dat zij op grond van de met de L.W.V.-dienst aangegane overeenkomst, ingevolge art. 10 der „Voorwaarden voor Aansluiting en Waterlevering" verplicht zijn de waterrekeningen binnen 20 dagen na uitreiking (datum poststempel) ten kantore van de Heer Ontvanger te voldoen.

Tengevolge hiervan zullen onbetaalde waterrekeningen over SEPTEMBER 1950 en die over de voorgaande maanden, vóór 1 December 1950 betaald dienen te worden. Bij niet betaling zullen deze rekeningen per 1 December verhoogd worden met ƒ 1,— aanmaningskosten, voortvloeiend uit de afgesloten overeenkomst, plus eventuele invorderingskosten.

Hoofd Landswatervoorziening,
VAN STUIVENBERG.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

Deze buitengewone ballon, met zijn kostbare instrumenten, was geconstrueerd om een ongelofelijke hoogte te bereiken. Hij zou evenwel geen menselijke vracht meenemen; het bleef bij de ingenieuze zelf-registrerende instrumenten, die waardevolle gegevens zouden opteknen. Professor Quelch was er echter toe overgehaald om zijn assistent in de hermetisch gesloten metalen kogel te laten opstijgen.

De reusachtige ballon was de lucht ingegaan, maar toen de ene dag na de andere verstreek en taal noch teken van het grote gevaarte gehoord werd, had de geest van de astronoom de onverdragelijke spanning niet langer kunnen uithouden.

Bij zijn aankomst te Huize Bryton, teneinde in de Kerker van de sleutelbewaarder zijn intrek te nemen, had kapitein Belsham tot zijn verbazing vernomen, dat professor Quelch in de mening verkeerde, dat de grote ballon in het geheel niet meer was neergedaald en dat niemand van de aanwezigheid van zijn assistent in de kogel op de hoogte was. Op zijn eigen schurkachtige wijze had Hubert van die gelegenheid gebruik gemaakt om de hulpeloze oude man onder zijn duim te krijgen.

Hubert wist wel degelijk, zoals de rest van de wereld het trouwens wist, dat de stratosfeer ballon na verloop van 10 dagen op een afgelegen plek in Zuid-Amerika was neergekomen. Ongelukkig genoeg was de professor toen reeds krankzinnig geworden, zodat dit bericht voor hem geen betekenis meer had. Hij worstelde op dat moment met een hevige hersenkoorts. Later, toen hij gedeeltelijk genezen was, was het te laat. In werkelijkheid had men de assistent nog levend aangetroffen en deze was thans verbonden aan een observatorium in de Verenigde Staten.

De arme oude Quelch was er echter vast van overtuigd, dat de man dood was — dat hij hem van het leven had beroofd, en dus kon het gebeuren, dat Hubert steeds op de vrees van de oude man gespeculeerd had, hem dreigende, dat hij alles zou openbaren. Geld — in vrij beduidende bedragen — had de weg gevonden naar de zakken van Hubert. Deze had inderdaad in de eenzame kluizenaar een heel aardige bron van inkomsten ontdekt. In de laatste tijd had hij echter van de professor op andere manier gebruik gemaakt.

— Thans heb ik alle vrees voor je dreigementen verloren, hernam de professor eensklaps. — Maar zal ik je eens wat zeggen? Zal ik je er van op de hoogte brengen, dat ik een onderhoud heb gehad met een persoon, die Sexton Blake heet? En zal ik je verder nog vertellen, mijn lieve Hubert, dat ik weet, dat Calthorpe in de ballon niet omgekomen is? Ben je geen doorgewinterde schurk, Hubert? Je was van plan om mij, een arme, waanzinnige oude man, in je macht te houden, maar krankzinnige mensen kunnen ook gelslepen zijn en soms erg verstandig. Ik weet heel wat meer dan je denkt, mijn waarde. Zal ik je soms enige staaltjes vertellen?

De gevangene stond verbijsterd. De stem van professor Quelch had een triomfantelijke klank aangenomen, terwijl bovendien zijn gesprek op veel samenhangender wijze gevoerd werd, hetgeen niet veel goeds voorspelde. Het scheen, dat in zijn krankzinnigheid een wijziging optrad, zodat hij thans werkelijk gevaarlijk ging worden.

— Kom, kom, professor, laten wij elkaar verstaan, zei Hubert, die luchthartig probeerde te lachen, hetgeen hem echter allerminst goed gelukte. — Wij zijn toch vrienden. Maak deze touwen los, dan zullen wij de kwestie eens bespreken. Vooruit nu! Als je redelijk bent, dan zal ik de ramen laten vergroten, waar je reeds meermalen om gevraagd hebt. Ook zal ik je een grotere telescoop aanschaffen en een glazen koepel.

In zijn wanhoop trachtte hij overredende argumenten te gebruiken, aangezien bedreigingen blijkbaar niet hielpen.

— Wacht, mijn waarde Hubert, antwoordde de professor. — Alvorens wij deze discussie voortzetten, moet je even wachten. Laat mij even een blik in de ziekenkamer slaan, mijn beste Hubert.

Zijn geregelde herhaling van „mijn waarde" en „mijn beste Hubert" maakte de gevangene bijna dol. Het ging niet zozeer om de woorden, als wel om de manier, waarop het gezegd werd. Met een soort duivelse genoegen liet de oude man die woorden over zijn lippen komen.

— Ha, zij zijn nog niet volkomen gereed! merkte de professor op, terwijl hij door de telescoop tuurde. — Die operatie moet zorgvuldig voorbereid worden, mijn beste Hubert — ja! Men mag zich niet overhaasten. Weet je wat ik geloof? Ik geloof, dat die beroemde jonge dokter Clayton je oom weer volkomen de gezondheid zal teruggeven. Hoe vind je dat?

Hij lachte luidruchtig, terwijl Hubert zich op de lippen beet.

— Wellicht blijft hij nog lang leven, misschien wel twintig jaar, ging de professor voort. Dan zal je nog een tijdje op je erfenis moeten wachten, nietwaar, mijn brave Hubert? Wat zou dat een tegenvaller zijn, niet?

— Wat kan mij dat schelen, oude gek! snauwde Hubert. — Ik ben de erfgenaam van Lord Bryton en ik heb een ruim inkomen.

— Maar niet ruim genoeg voor je buitensporigheden, hè, mijn beste Hubert, grinnikte de professor. — Waarom zou je anders geld van mij aanvaarden? En nu loop je nog de kans, dat je in lange tijd geen Lord Bryton zult kunnen worden. Wat zou je hem graag zien sterven niet? Je bent bang, dat die Londense dokter succes zult hebben en om er zeker van te zijn, dat je niets zult uithalen, houd ik je gevangen tot de operatie is beëindigd.

De oude man rees overeind en scharrelde rond in de donkere hoeken van de kamer. Hij was rusteloos; blijkbaar trachtte hij zich tot een nieuwe staat van opwinding op te werken. Hubert, die volkomen aan hem was overgeleverd, keek angstig in zijn richting.

— Wij kunnen eens praten — ja! zei de professor. — Zij zullen gauw aan de operatie beginnen, waarbij zij niet gestoord zullen worden. Je hebt vanavond getracht Dr. Clayton te doden, nietwaar? Je deed het voorkomen, alsof je een verandering in de toestand van je oom had opgemerkt, waarna je je niets vermoedende nicht Ann verzocht Dr. Westerham op te bellen, zodat deze direct naar het kasteel zou komen en Clayton zich alleen op weg hierheen moest begeven.

— Je — je weet niet eens wat je zegt, hijgde Hubert.

— En vervolgens kroop je in een van de bomen — met een touw, ging de oude man genadeloos verder. — Denk je, dat ik het niet weet, mijn beste Hubert! Ik stel mij er niet altijd tevreden mee om steeds op dit domein rond te dwalen. Je zou zeker gaarne willen vernemen, hoe Dr. Clayton uit de klem gekomen is, niet? Maar dan is de aardigheid er af, hé?

Weer lachte hij hardop.

— Ik zal het je echter vertellen, mijn waarde Hubert. Maar — er is mij heel wat bekend!

— Je weet niets! snauwde Hubert. — Het is allemaal slechts geraden.

— In de afzondering van mijn kamer zal je het mij toch niet willen bekennen, nietwaar? zei Quelch. — Wij verstaan elkaar toch opperbest? Wil ik je eens vertellen, dat er nog een andere reden was, waarom je de dood van Dr. Clayton wenste?

— Wat! kreet Hubert, vernieuwde angst.

— Ha, zie je wel, ik weet het! triomfeerde de professor. — Die uitroep heb je heel wat gegeven, mijn beste Hubert! dus heb je een arme, onontwikkelde Bulgaarse boer gemaakt die daarop te Edgware het huis van Dr. Clayton binnensloop een onschuldige, die doodde —.

Neen, neen! Je weet niet wat je zegt! hijgde Hubert op schorre toon. — Hoe — hoe weet je dat? Hoe kon je het raden —.

— Je raakt een beetje in de war, mijn armzalige planneenmaker, onderbrak de professor